

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Niende Udvidede Afdeling)

21. februar 2024*

»Dumping – import af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Kina – endelig antidumpingtold – gennemførelsesforordning (EU) 2020/1336 – beregning af den normale værdi – væsentlige fordrejninger i det eksporterende land – artikel 2, stk. 6a, i forordning (EU) 2016/1036 – WTO-retten – princippet om overensstemmende fortolkning – justeringer – ikkerefusionsberettiget moms – samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis – rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi – bevisbyrde – artikel 2, stk. 10, litra b) og i), i forordning 2016/1036 – manglende samarbejdsvilje – foreliggende faktiske oplysninger – artikel 18 i forordning 2016/1036 – dobbelt anvendelse – negativ virkning af anvendelse – forskellige produktionsprocesser – prisunderbud – markedssegmenter – metoden med varekontrolnumre – artikel 3, stk. 2 og 3, i forordning 2016/1036 – ret til forsvar – fortrolig behandling – artikel 19 og 20 i forordning 2016/1036«

I sag T-762/20,

Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd, Chongqing (Kina),

Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd, Lingwu (Kina),

Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd, Wuhan (Kina),

ved advokaterne J. Cornelis, F. Graafsma og E. Vermulst,

sagsøgere,

støttet af:

Wegochem Europe BV, Amsterdam (Nederlandene), ved advokaterne R. Antonini, E. Monard og B. Maniatis,

intervenient,

mod

Europa-Kommissionen ved G. Luengo, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

støttet af:

Europa-Parlamentet ved A. Neergaard, D. Moore og A. Pospíšilová Padowska, som befuldmægtigede,

af

Rådet for Den Europæiske Union ved H. Marcos Fraile og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af advokat N. Tuominen,

af

Kuraray Europe GmbH, Hattersheim am Main (Tyskland), ved advokaterne R. MacLean og D. Sevilla Pascual,

og af

Sekisui Specialty Chemicals Europe SL, La Canonja (Spanien), ved advokaterne A. Borsos og J. Jousma,

intervenienter,

har

RETTEN (Niende Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, L. Truchot (refererende dommer), og dommerne H. Kanninen, L. Madise, R. Frendo og T. Perišin,

justitssekretær: fuldmægtig I. Kurme,

under henvisning til den skriftlige forhandling

efter retsmødet den 14. og 15. december 2022,

afsagt følgende

Dom

- 1 Sagsøgerne, Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd (herefter »Sinopec Chongqing«), Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd (herefter »Sinopec Ningxia«) og Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd (herefter »Sinopec Central-China«), har med deres søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1336 af 25. september 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2020, L 315, s. 1, herefter »den anfægtede afgørelse«) for så vidt angår dem.

Sagens faktiske omstændigheder

- 2 Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia er kinesiske virksomheder, der fremstiller polyvinylalkohol (herefter »PVA«), mens Sinopec Central-China er en kinesisk virksomhed, der er forbundet med førnævnte, og som eksporterer varer fremstillet af de to førstnævnte virksomheder til bl.a. Den Europæiske Union.
- 3 Den 18. juni 2019 indgav Kuraray Europe GmbH (herefter »Kuraray«), som tegner sig for over 60% af den samlede produktion af PVA i EU, en klage til Europa-Kommissionen på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21, herefter »grundforordningen«). Derfor offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2019, C 256, s. 4).
- 4 Undersøgelsen vedrørende den pågældende dumping og den som følge heraf opståede skade vedrørte perioden mellem den 1. juli 2018 og den 30. juni 2019 (herefter »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skaden vedrørende de elementer, der fremgår af tabel 1-11 i den anfægtede forordning, omfattede perioden fra den 1. januar 2016 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«) (39. betragtning til den anfægtede forordning).
- 5 Efter flere skriftlige udvekslinger med sagsøgerne og andre virksomheder, der var berørt af undersøgelsen, sendte Kommissionen den 3. juli 2020 sagsøgerne den endelige fremlæggelse af oplysninger fastsat i grundforordningens artikel 20 (herefter »den endelige fremlæggelse af oplysninger«), i hvilken den påtænkte at anvende en antidumpingtold på 26,3% over for dem, svarende til deres dumpingmargen. Efter andre skriftlige udvekslinger og afholdelsen den 17. juli 2020 af en høring med Kommissionen indgav sagsøgerne den 20. juli 2020 deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Den 24. juli 2020 fremlagde Kommissionen supplerende endelige oplysninger for sagsøgerne (herefter »den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger«), hvori den efter at have accepteret nogle af sagsøgernes argumenter besluttede, at antidumpingmargenen kunne nedsættes til 17,3%. Den 29. juli 2020 fremsatte sagsøgerne deres bemærkninger til disse supplerende oplysninger.
- 6 Kommissionen indførte med den anfægtede forordning en endelig antidumpingtold på import af visse former for PVA med oprindelse i Kina og fastsatte den endelige antidumpingtold, der finder anvendelse på nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for sagsøgerne til 17,3%.
- 7 Ved beregningen af den normale værdi af varer fremstillet af sagsøgerne har Kommissionen ikke baseret sig på den generelle regel i grundforordningens artikel 2, stk. 1, første afsnit, hvorefter »[d]en normale værdi [normalt] fastsættes [...] på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet«. Den anvendte denne forordnings artikel 2, stk. 6a, en bestemmelse, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2321 af 12. december 2017 om ændring af grundforordningen om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2017, L 338, s. 1) (86. og 87. betragtning til den anfægtede forordning).

8 Grundforordningens artikel 2, stk. 6a, har følgende ordlyd:

»6a) Såfremt det ved anvendelsen af dette eller enhver anden relevant bestemmelse i nærværende forordning fastslås, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i dette land på grund af, at der foreligger væsentlige fordrejninger i den i litra b) anvendte betydning, beregnes den normale værdi på grundlag af produktions- og salgsmkostninger, der afspejler ikke-fordrejede priser eller referenceværdier, efter følgende regler.

Kommissionens kilder kan omfatte:

- tilsvarende produktions- og salgsmkostninger i et passende repræsentativt land med et økonomisk udviklingsniveau svarende til eksportlandets, forudsat at de relevante data er umiddelbart tilgængelige; når der er flere end et af et sådant land, gives der, når det er relevant, fortrinsret til lande, der har et passende niveau af social beskyttelse og miljømæssig beskyttelse[...]
- hvis den finder det hensigtsmæssigt, ikke-fordrejede internationale priser, omkostninger eller benchmarks, eller
- interne omkostninger, men kun i det omfang, hvor det er fastslået, at de ikke er fordrejede, på grundlag af nøjagtig og relevant dokumentation, herunder i rammeværket for bestemmelser for interesserede parter i litra c).

Uden at det berører artikel 17 sker denne bedømmelse særskilt for hver enkelt eksportør og producent.

Den beregnede normale værdi skal indbefatte et ikke-fordrejet og rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.

- b) Betydelige fordrejninger er de fordrejninger, der finder sted, når indberettede priser eller omkostningerne, herunder omkostninger til råmaterialer og energi, ikke udspringer af frie markeds kræfter, fordi de er blevet påvirket af væsentlig statslig indgriben. Ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger væsentlige fordrejninger, skal der bl.a. tages hensyn til mulig påvirkning fra et eller flere af følgende forhold:
- at det pågældende marked i vid udstrækning dækkes af virksomheder, der drives under ejerskab, kontrol, politisk tilsyn eller politisk vejledning fra eksportlandets myndigheders side
 - statslig tilstedeværelse i virksomheder, som muliggør statslig indgriben med hensyn til priser eller omkostninger
 - politiske tiltag eller foranstaltninger, der særbehandler til fordel for leverandører på hjemmemarkedet eller på anden måde påvirker de frie markeds kræfter
 - manglende eller diskriminerende anvendelse af eller utilstrækkelig håndhævelse af konkurs-, selskabs- eller formueret
 - at lønomkostninger skævvrides

- adgang til finansiering fra institutioner, der gennemfører offentlige politiske målsætninger eller på anden måde ikke handler uafhængigt af staten.
- c) Hvis Kommissionen har velunderbyggede indicier for, at der [eventuelt] er væsentlige fordrejninger, som omhandlet i litra b), i et bestemt land eller en bestemt sektor i det pågældende land, og hvis det er relevant for den effektive anvendelse af denne forordning, udarbejder, offentliggør og ajourfører Kommissionen regelmæssigt en rapport, der beskriver de markedsvilkår, der er omhandlet i litra b), i det pågældende land eller den pågældende sektor. Sådanne rapporter og det bevismateriale, som de bygger på, skal indgå i sagsakterne til eventuelle undersøgelser vedrørende det pågældende land eller den pågældende sektor. Interesserede parter skal gives rig lejlighed til at afvise, supplere, fremsætte bemærkninger til og støtte sig til rapporten og det bevismateriale, som den bygger på, i forbindelse med undersøgelser, hvori rapporten og bevismaterialet anvendes. Kommissionen skal, når den vurderer væsentlige fordrejninger, tage hensyn til alle de relevante bevismaterialer, der indgår i sagsakterne.«
- 9 Kommissionen konstaterede i den anfægtede forordning bl.a. på grundlag af rapporten om situationen i Kina af 20. december 2017, som den offentliggjorde i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), at der i Kina fandtes »væsentlige fordrejninger« som omhandlet i nævnte forordnings artikel 2, stk. 6a, litra b) (91. og 171. betragtning til den anfægtede forordning), og den fastsatte derfor den normale værdi i henhold til den i samme forordnings artikel 2, stk. 6a, litra a), andet afsnit, første led, omhandlede metode. Den valgte således Tyrkiet som et passende repræsentativt land (172. og 222. betragtning til den anfægtede forordning). Desuden medtog Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), sidste afsnit, i den normale værdi et beløb, som den anser for et ikke-fordrejet og rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (herefter »SAG-omkostninger«) samt fortjeneste (87. betragtning til den anfægtede forordning).
- 10 Hvad angår Sinopec Ningxia konstaterede Kommissionen, at der fandtes væsentlige og alvorlige mangler i de fremsendte oplysninger om produktionsomkostningerne. Derfor anvendte Kommissionen ved beregningen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, af den normale værdi af varer fremstillet af Sinopec Ningxia grundforordningens artikel 18, stk. 1, der bestemmer, at [i] tilfælde, hvor en af de berørte parter »nægter at give adgang til nødvendige oplysninger [...] eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen«, kan Kommissionen basere sig på de »foreliggende faktiske oplysninger« (herefter »foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18«). Den normale værdi af varer fremstillet af Sinopec Ningxia er således blevet beregnet på grundlag af de oplysninger, som andre eksporterende producenter har fremsendt, og for hver berørt form for PVA har Kommissionen anvendt den højeste beregnede normale værdi blandt disse øvrige eksporterende producenter (327.-333. betragtning til den anfægtede forordning).
- 11 Ved sammenligningen af den normale værdi af varer fremstillet af sagsøgerne og deres eksportpriser foretog Kommissionen to justeringer i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b) og i). Dels forhøjede den den normale værdi »for forskellen i indirekte skatter mellem eksportsalget fra Kina til Unionen og den normale værdi, hvor indirekte skatter, såsom moms, [var] blevet fratrukket« (388. betragtning til den anfægtede forordning). Dels nedsatte den eksportprisen med den begrundelse, at salget af PVA fremstillet af Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia skete gennem Sinopec Central-China, der ikke skulle betragtes som en intern salgsafdeling, men snarere som en forhandler (358. og 373. betragtning til den anfægtede forordning). Kommissionen foretog desuden også justeringer på grundlag af eksportprisen, der

gik ud på at fradrage forsikrings- og fragtomkostninger, udgifter til håndtering, kreditomkostninger og bankgebyrer (herefter »de omtvistede omkostninger«) fra eksportprisen for at nå frem til et niveau svarende til en »ab fabrik-pris« (313., 314. og 357. betragtning til den anfægtede forordning).

- 12 Ved undersøgelsen af den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, der blev gennemført i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3 og 6, analyserede Kommissionen prisunderbuddet. Dels baserede den sig med henblik herpå på sine konstateringer af, at markedet for PVA ikke bestod af to særskilte segmenter (61.-64. betragtning til den anfægtede forordning). Dels anvendte den bl.a. en metode, der bestod i at sammenligne importpriserne og EU-erhvervsgrenens salgspriser pr. varetype, idet det præciseredes, at den ikke havde fundet overensstemmelse for så vidt angik nogle af disse (432. og 433. betragtning til den anfægtede forordning).

Parternes påstande

- 13 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede forordning annulleres for så vidt angår sagsøgerne.
 - Kommissionen og de selskaber, der er interveneret til støtte for den, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 14 Wegochem Europe BV (herefter »Wegochem«), der er interveneret til støtte sagsøgerne, har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede forordning annulleres for så vidt angår sagsøgerne.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af intervenienten afholdte omkostninger.
- 15 Kommissionen har, støttet af Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union, Kuraray og Sekisui Specialty Chemicals Europe SL (herefter »Sekisui«), nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Sagsøgerne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

- 16 Sagsøgerne har til støtte for deres søgsmål fremsat fem anbringender, det første om, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uforenelig med de forpligtelser, der følger af Verdenshandelsorganisationens (WTO) ret, det andet om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, og et åbenbart urigtigt skøn, det tredje om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18, stk. 1, og 5, såvel som artikel 6.8 i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (GATT) (EFT 1994, L 336, s. 103), herefter »antidumpingaftalen«), der findes i bilag 1 A til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (EFT 1994, L 336, s. 3) og bilag II til antidumpingaftalen (EFT 1994, L 336, s. 118, herefter »bilag II«), det fjerde om en

tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, ved konstateringen af et prisunderbud og af samme forordnings artikel 3, stk. 6, og det femte om en tilsidesættelse af sagsøgernes ret til forsvar.

Det første anbringende om, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uforenelig med de forpligtelser, der følger af WTO-retten

- 17 Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen i den anfægtede forordning har anvendt grundforordningens artikel 2, stk. 6a, på en måde, der ikke er i overensstemmelse med antidumpingaftalen således som fortolket ved afgørelser truffet af WTO's tvistbilægelsesorganer. Sagsøgerne har erkendt, at antidumpingaftalen ikke har nogen direkte virkning, men har anført, at denne omstændighed, henset til de punkter, der er fælles for denne aftale og grundforordningen, er uden betydning for den forpligtelse til at fortolke ovennævnte bestemmelse i grundforordningen i overensstemmelse med WTO-retten, herunder afgørelser truffet af WTO's tvistbilægelsesorganer, som Kommissionen angiveligt har tilsidesat i den foreliggende sag.
- 18 Sagsøgerne har præciseret, at dette anbringende ikke kan betragtes som en ulovlighedsindsigelse mod grundforordningens artikel 2, stk. 6. De har således ikke anfægtet denne bestemmelse som sådan, men Kommissionens anvendelse af den i den anfægtede forordning. Sagsøgerne har fremhævet, at det er muligt at fortolke grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i overensstemmelse med WTO-retten, uden at en sådan fortolkning er contra legem eller gør denne bestemmelse indholdsløs.
- 19 Kommissionen har, støttet af Parlamentet, Rådet, Kuraray og Sekisui, anfægtet sagsøgernes argumenter.
- 20 Det påpeges, at når Unionen har indgået internationale aftaler, er de ifølge artikel 216, stk. 2, TEUF bindende for Unionens institutioner, og de har folgelig forrang for EU-retsakter. Teksterne i den afledte ret skal derfor så vidt muligt fortolkes i overensstemmelse med disse aftaler, særlig når sådanne tekster netop vedrører gennemførelsen af en international aftale, som Unionen har indgået (jf. i denne retning dom af 9.1.2003, Petrotub og Republica mod Rådet, C-76/00 P, EU:C:2003:4, præmis 57 og den deri nævnte retspraksis, af 18.3.2014, Z., C-363/12, EU:C:2014:159, præmis 71 og 72 og den deri nævnte retspraksis, og af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).
- 21 Det fremgår af tredje betragtning til grundforordningen, at for at sikre en korrekt og gennemsigtig anvendelse af reglerne i antidumpingaftalen bør ordlyden af denne aftale i videst muligt omfang afspejles i EU-retten. Det almindelige folkeretlige princip om, at overenskomster skal overholdes (pacta sunt servanda), der er fastsat i artikel 26 i Wienerkonventionen om traktatretten (De Forenede Nationers traktatsamling, bind 1155, s. 331), indebærer, at Unionens retsinstanser med henblik på fortolkningen og anvendelsen af antidumpingaftalen skal tage hensyn til den fortolkning af de forskellige bestemmelser i denne aftale, som WTO's tvistbilægelsesorgan, har vedtaget (jf. i denne retning dom af 20.11.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 30, 32 og 33 og den deri nævnte retspraksis).
- 22 Som anvendelsen i den i punkt 20 ovenfor anførte retspraksis af udtrykket »i videst muligt omfang« vidner om, finder denne retspraksis imidlertid ikke anvendelse på en bestemmelse, hvis betydning er klar og utvetydig og således ikke kræver fortolkning. Hvis dette var tilfældet, ville

princippet om en overensstemmende fortolkning af bestemmelser i den afledte EU-ret danne grundlag for en fortolkning contra legem af denne bestemmelse, hvilket ikke kan tillades (jf. dom af 13.7.2018, Confédération nationale du Crédit mutuel mod ECB, T-751/16, EU:T:2018:475, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis; jf. også dom af 28.2.2017, Canadian Solar Emea m.fl. mod Rådet, T-162/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:124, præmis 151).

- 23 Desuden skal det anføres, at en overensstemmende fortolkning af EU-institutionernes retsakter i forhold til bestemmelserne i en international aftale, som EU er part i, som fastsat i den i præmis 20-22 omhandlede retspraksis, ikke bør forveksles med legalitetskontrollen af disse retsakter.
- 24 Ifølge fast retspraksis kan bestemmelserne i en international aftale alene påberåbes til støtte for et søgsmål med påstand om annulation af en afledt EU-retsakt eller til støtte for en indsigelse om, at en sådan retsakt er ulovlig, på to betingelser, nemlig dels at denne aftales art og opbygning ikke er til hinder herfor, dels at disse bestemmelser indholdsmæssigt fremstår som ubetingede og tilstrækkeligt præcise. Det er således kun, når disse to betingelser er opfyldt samtidigt, at sådanne bestemmelser vil kunne påberåbes for EU's retsinstanser med henblik på at tjene som kriterium for vurderingen af lovligheden af en EU-retsakt (jf. dom af 16.7.2015, Kommissionen mod Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).
- 25 I den foreliggende sag har sagsøgerne anført, at de ikke har fremsat en ulovlighedsindsigelse, og at de under alle omstændigheder hverken har godtgjort eller umiddelbart påvist, at de betingelser, der er fastsat i den i præmis 24 nævnte retspraksis, er opfyldt, og de skal derfor, for at Retten kan tage dette anbringende til følge, godtgøre, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uklar eller indeholder tvetydige bestemmelser, som en fortolkning i overensstemmelse med disse regler skal klarlægge, og at denne fortolkning ikke er contra legem.
- 26 Det skal påpeges, at sagsøgerne ikke har anført, at affattelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er tvetydig.
- 27 Sagsøgerne har dog for det første gjort gældende, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, for at den kan anvendes i overensstemmelse med WTO-retten, skal fortolkes således, at kun den sidste af de tre kilder til oplysninger, der er nævnt i nævnte forordnings artikel 2, stk. 6a, litra a), der består i at anvende de interne omkostninger i eksportlandet, skal finde anvendelse.
- 28 Det skal fremhæves, at det fremgår af Unionens faste retspraksis, at der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (jf. dom af 2.7.2020, Magistrat der Stadt Wien (Grand hamster), C-477/19, EU:C:2020:517, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis).
- 29 Den fortolkning af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, som sagsøgerne har foreslået, svarer dog til at udelukke de to første informationskilder, der er opstillet i nævnte forordnings artikel 2, stk. 6a, litra a), og til at give den tredje en bred rækkevidde, for så vidt som den skal anvendes, selv når det ikke er godtgjort, at de berørte omkostninger ikke er fordrejede.
- 30 Først og fremmest kan den af sagsøgerne foreslåede fortolkning ikke støttes på den pågældende bestemmelses ordlyd, idet der er opstillet tre muligheder, hvor den tredje er underlagt en præcis betingelse. Som det følger af anvendelsen af udtrykket »kan omfatte«, er disse tre valgmuligheder ikke udtømmende, således at Kommissionen kan anvende andre informationskilder end dem, der

er nævnt i de tre muligheder. Den skønsmargen, som lovgiver har indrømmet Kommissionen med hensyn til anvendelsen af supplerende informationskilder, giver dog ikke denne lov til at vælge en fjerde kilde, der er sammenfaldende med den tredje i en sådan grad, at det ikke er nødvendigt at opfylde betingelsen om, at det skal godtgøres, at de interne omkostninger i eksportlandet ikke er fordrejede.

- 31 Dernæst støttes en sådan fortolkning ikke af den sammenhæng, i hvilken grundforordningens artikel 2, stk. 6a indgår. Med denne bestemmelse indføres der således særlige regler, der adskiller sig fra dem, der følger af andre stykker i grundforordningens artikel 2, eftersom de finder anvendelse i tilfælde, hvor der findes væsentlige fordrejninger på eksportlandets hjemmemarked. Henvisningen i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første afsnit, til »ved anvendelsen af dette eller enhver anden relevant bestemmelse i nærværende forordning« betyder således ikke, at denne bestemmelse under alle omstændigheder skal fortolkes således, at den er i overensstemmelse med antidumpingaftalens bestemmelser, der svarer til andre bestemmelser i henhold til grundforordningens artikel 2.
- 32 Hvad angår til slut målene med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, skal det anføres, at det mål, der forfølges med denne bestemmelse, er at undgå, at der med henblik på en antidumpingundersøgelse anvendes oplysninger om priser og omkostninger i eksportlandet, der er fordrejet som følge af de væsentlige fordrejninger på landets hjemmemarked. Der skal således anvendes oplysninger om et passende repræsentativt tredjeland eller internationale oplysninger eller omkostningerne på eksportlandets hjemmemarked, forudsat at det er godtgjort, at disse ikke er fordrejede.
- 33 Det må således konstateres, at sagsøgerne med deres argument, der er sammenfattet i præmis 27, har foreslået en fortolkning contra legem af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, der ikke kan tages til følge.
- 34 For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, skal fortolkes i overensstemmelse med antidumpingaftalens artikel 2.2 og artikel 2.2.1.1.
- 35 For det første gør antidumpingaftalens artikel 2.2 det ifølge sagsøgerne muligt i blot tre tilfælde at fastsætte den normale værdi i stedet for at beregne den på grundlag af de priser, der anvendes i eksportlandet, herunder når der findes en særlig markedssituation i eksportlandet.
- 36 Sagsøgerne har præciseret, at begrebet »særlig markedssituation«, således som fortolket i afgørelser truffet af WTO's tvistbilæggelsesorgan, ikke giver den myndighed, der skal foretage antidumpingundersøgelsen (herefter »den kompetente myndighed«), ubegrænset frihed, men blot omfatter situationer, i hvilke sammenligneligheden af den normale værdi og eksportprisen er berørt. Derimod muliggør en situation, der er kendetegnet ved væsentlige fordrejninger som følge af omfattende statslige indgreb på eksportlandets hjemmemarked, ikke alene, at der ved beregningen af den normale værdi ses bort fra de omkostninger, som de eksporterende producenter i landet har afholdt, men at der i stedet for disse anvendes de omkostninger, som producenterne i et tredjeland har afholdt. Det påhviler Kommissionen at godtgøre, at der findes en forbindelse mellem denne situation og prissammenligneligheden. Dette bevis er imidlertid ikke ført i den foreliggende sag.
- 37 For det andet er sagsøgerne af den opfattelse, at selv hvis det antages, at en fordrejning af inputomkostningerne giver anledning til en særlig markedssituation, er den metode, som Kommissionen har anvendt i den foreliggende sag, og som medfører en forpligtelse til at anvende

inputomkostninger fra ikke-fordrejede kilder og til at se bort fra oplysninger om de kinesiske eksporterende producenters produktionsomkostninger, der er opført i deres registre, ikke desto mindre i strid med antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1 således som fortolket af WTO's tvistbilægelsesorgan.

- 38 Det skal påpeges, at sagsøgernes anførelse af princippet om en overensstemmende fortolkning som anført i præmis 23 ikke kan resultere i, at Retten efterprøver lovligheden af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i lyset af WTO-bestemmelserne, uden at det skal påvises, at de i retspraksis opstillede betingelser for gennemførelse af en sådan efterprøvning er opfyldt.
- 39 Desuden fremgår det af præmis 20, at formålet med de pågældende bestemmelser i EU-retten skal være gennemførelse af WTO-bestemmelserne, hvis princippet om en overensstemmende fortolkning skal finde fuld anvendelse.
- 40 Det skal fremhæves, at EU-lovgiver med forordning 2017/2321 ændrede grundforordningens artikel 2 med henblik på at indsætte stk. 6a og ændre stk. 7.
- 41 Det fremgår af retspraksis, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, i den version, der var gældende forud for vedtagelsen af forordning 2017/2321, var udtryk for EU-lovgivers vilje til på dette område at vedtage en fremgangsmåde, som er særegen for EU's retsorden, ved at indføre en særlig ordning med detaljerede regler for fastsættelsen af den normale værdi af import fra et land uden markedsøkonomi. Det blev derfor fastslået, at denne bestemmelse ikke kan anses for en foranstaltning, der har til formål at sikre gennemførelsen i Unionens retsorden af en inden for rammerne af WTO-overenskomsterne påtaget særlig forpligtelse, der ikke fastsatte regler for beregningen af den normale værdi for lande uden markedsøkonomi (dom af 5.5.2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals mod Kommissionen, C-718/20 P, EU:C:2022:362, præmis 88; jf. også i denne retning og analogt dom af 16.7.2015, Kommissionen mod Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, præmis 47-50). Retten har præciseret, at Kommissionen, eftersom denne bestemmelse fastsatte regler for beregning af den normale værdi, der ikke fandtes tilsvarende i WTO-overenskomsterne, var forpligtet til at fortolke den i overensstemmelse med Unionens forpligtelser inden for rammerne af WTO. Hvis dette havde været tilfældet, ville den være blevet frataget den skønsbeføjelse, som lovgiver havde tilsigtet at give den (jf. i denne retning og analogt dom af 19.9.2019, Zhejiang India Pipeline Industry mod Kommissionen, T-228/17, EU:T:2019:619, præmis 111-113).
- 42 Disse principper må anses for at finde tilsvarende anvendelse på grundforordningens artikel 2, stk. 6a.
- 43 Med denne bestemmelse indføres der således en særlig ordning, der fastsætter reglerne for beregning af den normale værdi af eksport fra lande, i hvilke det er godtgjort, at der foreligger væsentlige fordrejninger på hjemmemarkedet i den i samme bestemmelse anvendte betydning. WTO-retten indeholder imidlertid ikke særlige regler for beregning af den normale værdi i sådanne situationer.
- 44 Desuden præciseres det ganske vist i anden betragtning til forordning 2017/2321, at denne forordning ikke »berører [...] fastlæggelsen af, om et WTO-medlem er et land med markedsøkonomi, eller de vilkår, der er angivet i protokoller og andre instrumenter, som har dannet grundlag for de berørte landes tiltrædelse til [overenskomsten] om oprettelse af [WTO]«, herunder protokollen om Folkerepublikken Kinas tiltrædelse af WTO (herefter »tiltrædelsesprotokollen«).

- 45 Ligeledes indeholder tiltrædelsesprotokollens punkt 15 ganske vist særlige regler for anvendelse af antidumpingaftalen på import fra Kina og fastsætter en overgangsperiode, der udløber senest 15 år efter, at Folkerepublikken Kina er blevet medlem af WTO, dvs. den 11. december 2016.
- 46 Anden betragtning i præamblen til forordning 2017/2321 gør det imidlertid ikke muligt at konkludere, at EU-lovgiver med denne forordning har ønsket at indføre en mekanisme til gennemførelse af tiltrædelsesprotokollens punkt 15.
- 47 Såfremt tiltrædelsesprotokollens punkt 15 efter udløbet af den deri fastsatte overgangsperiode er til hinder for anvendelsen i forbindelse med en antidumpingundersøgelse af en metode til bestemmelse af den normale værdi, der ikke er baseret på de kinesiske priser eller omkostninger for den produktionsbranche, der er omfattet af undersøgelsen, følger det under alle omstændigheder heraf, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke er forenelig med dette punkt.
- 48 Eftersom sagsøgerne ikke har fremsat en ulovlighedsindsigelse mod grundforordningens artikel 2, stk. 6a, henset til WTO-bestemmelserne, bekræfter denne eventuelle uforenelighed blot, at det er umuligt at fortolke denne bestemmelse på den måde, som sagsøgerne har ønsket det.
- 49 Følgelig må det konkluderes, at de krævede betingelser for, at princippet om en overensstemmende fortolkning kan finde anvendelse på grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i lyset af WTO-bestemmelserne, ikke er opfyldt.
- 50 Det første anbringende må derfor forkastes.

Det andet anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, og et åbenbart urigtigt skøn

- 51 Det andet anbringende består af tre led, det første om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), og et åbenbart urigtigt skøn, det andet om en tilsidesættelse af indledningen til nævnte forordnings artikel 2, stk. 10, og det tredje om en tilsidesættelse af samme forordnings artikel 2, stk. 10, litra b).

Det første led

- 52 Sagsøgerne har, støttet af Wegochem og efter at have påpeget, at hele deres salg af PVA til EU er sket gennem Sinopec Central-China, gjort gældende, at Kommissionen, der fandt, at Sinopec Central-Chinas funktion ikke svarede til en intern salgsafdelings, men til den funktion, som en agent, der arbejder på provisionsbasis, har, med urette har anvendt en justering i nedadgående retning af eksportprisen for disse salg i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i) (herefter »den første anfægtede justering«), der svarer til dette selskabs SAG-omkostninger, samt en fortjenstmargen for selskabet, der er anslået på grundlag af oplysninger fremsendt af en uafhængig aktør.
- 53 For det første har sagsøgerne fremhævet, at det fremgår af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), og den relevante retspraksis, at Kommissionen med henblik på at foretage en justering på grundlag af denne bestemmelse i det mindste skal fremlægge konvergerende indicier, hvoraf det fremgår, at et salgsselskab, der er forbundet med en producent, varetager samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis.

- 54 Sagsøgerne har præciseret, at Kommissionen ikke kan vende bevisbyrden ved som en generel regel at anse en sådan justering for berettiget, når en virksomhed opretter et forbundet handelsselskab, som skal varetage eksportsalget, og at det derfor påhviler den producent, der har oprettet dette selskab, at påvise, at den pågældende justering ikke er berettiget.
- 55 For det andet gør de oplysninger, som Kommissionen er fremkommet med under den procedure, der resulterede i vedtagelsen af den anfægtede forordning, det ikke muligt at anse den første anfægtede justering for berettiget i den foreliggende sag.
- 56 Kommissionen har anfægtet sagsøgernes argumenter.
- 57 For det første findes der en generel regel om, at når en virksomhed opretter et forbundet selskab, der skal varetage handelstransaktioner, som virksomheden ellers skulle overdrage til tredjeparter, er en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), berettiget. Det er således et faktum, at det således oprettede forbundne selskab varetager samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis. Det er kun som en undtagelse fra denne regel, at der ikke skal foretages en sådan justering, når producenten og den forbundne forhandler med ansvar for eksporten til EU udgør en enkelt økonomisk enhed. Enhver undtagelse fra en generel regel bør fortolkes strengt.
- 58 For det andet har Kommissionen præciseret, at den aldrig har hævdet, at en eller anden af de oplysninger, som den har lagt til grund for den første anfægtede justering, i sig selv gør det muligt at udelukke, at Sinopec Central-China kan betegnes som en intern salgsafdeling. Den har fremhævet nødvendigheden af at foretage en overordnet vurdering af de relevante elementer og har gjort gældende, at de elementer, den har lagt til grund i den foreliggende sag, tilsammen gør det muligt at konkludere, at Sinopec Central-China er et selvstændigt og uafhængigt handelsselskab.

– *Gældende regler*

- 59 De relevante bestemmelser i grundforordningens artikel 2, stk. 10, er:

»Der foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Denne sammenligning foretages i samme handelsled for salg, der finder sted på tidspunkter, som ligger så tæt op ad hinanden som muligt og med behørig hensyntagen til andre forskelle, som berører sammenligneligheden af priser. Når den normale værdi og den konstaterede eksportpris ikke er umiddelbart sammenlignelige, tages der i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer behørigt hensyn til forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed. Enhver dobbeltjustering skal undgås, navnlig i henseende til rabatter, afslag, mængder og handelsled. Er de fastsatte betingelser herfor opfyldt, kan der foretages justeringer for følgende faktorer:

[...]

i) Provision

Der foretages en justering for forskelle i provision, der betales i forbindelse med de pågældende salg.

Begrebet »provision« anses for at indbefatte den avance, en forhandler af varen eller den samme vare modtager, hvis en sådan forhandler har samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis.«

- 60 Det følger af retspraksis, at en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), ikke kan foretages, når en producent med hjemsted i en tredjestat og dennes forbundne forhandler med ansvar for eksport til EU danner én enkelt økonomisk enhed (jf. analogt dom af 26.10.2016, PT Musim Mas mod Rådet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, præmis 39).
- 61 Den omstændighed, at der inden for en gruppe af virksomheder bestående af selskaber, som er selvstændige juridiske personer, sker en arbejdsfordeling med hensyn til henholdsvis fremstilling og salg, er ikke til hinder for, at der er tale om én enkelt økonomisk enhed, som på denne måde udøver en samlet erhvervsmæssig virksomhed, der i andre tilfælde udøves af en enhed, som samtidig er en enkelt juridisk person (jf. analogt dom af 26.10.2016, PT Musim Mas mod Rådet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).
- 62 Under disse omstændigheder sikres det gennem anerkendelsen af, at der foreligger én enkelt økonomisk enhed, at de omkostninger, der uundgåeligt indgår i salgsprisen for en vare, når denne sælges gennem en intern salgsafdeling hos producenten, ikke lades ude af betragtning i tilfælde, hvor den pågældende salgsvirksomhed udøves af et selskab, som er en selvstændig juridisk person, men som producenten har økonomisk kontrol over (jf. analogt dom af 26.10.2016, PT Musim Mas mod Rådet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).
- 63 Det følger heraf, at en forhandler, der danner én enkelt økonomisk enhed med en producent, der har hjemsted i en tredjestat, ikke kan anses for at have samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i) (jf. analogt dom af 26.10.2016, PT Musim Mas mod Rådet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, præmis 42).
- 64 Inden for rammerne af analysen af spørgsmålet, om der foreligger én enkelt økonomisk enhed mellem en producent og dennes forbundne forhandler, er det afgørende, at den økonomiske virkelighed i forholdet mellem denne producent og denne forhandler tages i betragtning. I betragtning af kravet om en konstatering, der afspejler den økonomiske virkelighed i forholdet mellem denne producent og denne forhandler, er EU-institutionerne forpligtede til at tage samtlige relevante faktorer, der gør det muligt at fastlægge, om denne forhandler har samme funktion som en integreret salgsafdeling hos denne producent, i betragtning (jf. analogt dom af 26.10.2016, PT Musim Mas mod Rådet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).

– *Beviset*

- 65 Bevisbyrden for, at de specifikke justeringer i grundforordningens artikel 2, stk. 10, skal foretages, påhviler dem, der ønsker at påberåbe sig dem (jf. i denne retning og analogt dom af 26.10.2016, PT Musim Mas mod Rådet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, præmis 83 og den deri nævnte retspraksis).
- 66 Når EU-institutionerne således mener, at eksportprisen skal justeres i nedadgående retning med den begrundelse, at et salgsselskab knyttet til producenten har samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis, påhviler det institutionerne i det mindste at fremlægge

konvergerende indicier, der viser, at denne betingelse er opfyldt (jf. analogt dom af 26.10.2016, PT Musim Mas mod Rådet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, præmis 84 og den deri nævnte retspraksis).

- 67 Det følger heraf, at i det tilfælde, hvor EU-institutionerne har fremlagt konvergerende indicier for, at en forhandler, der er forbundet med en producent, har samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis, påhviler det denne forhandler eller denne producent at føre bevis for, at en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), ikke var begrundet (jf. analogt dom af 26.10.2016, PT Musim Mas mod Rådet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, præmis 85).
- 68 Det følger heraf, at Kommissionen for med rette at kunne foretage den første anfægtede justering skulle fremlægge konvergerende indicier for, at den var berettiget.
- 69 Kommissionen kan ikke bestemme, at en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), i princippet skal foretages, når en virksomhed opretter et forbundet handelsselskab, der skal varetage eksportsalget.
- 70 Eksistensen af en sådan generel regel, der svarer til en omvendelse af bevisbyrden, er således ikke godtgjort, eftersom den af Kommissionen nævnte retspraksis ikke er relevant.
- 71 For det første har Kommissionen baseret sig på dom af 7. februar 2013, EuroChem MCC mod Rådet (T-459/08, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:66). I denne doms præmis 132, andet punktum, fastslog Retten, at artikel 2, stk. 10, litra i), i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51), fulgte af artikel 1, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1972/2002 af 5. november 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 2002, L 305, s. 1). I samme præmis konstaterede den, at formålet med at indsætte den omhandlede sætning i overensstemmelse med ordlyden af sjette betragtning til forordning nr. 1972/2002 i overensstemmelse med institutionernes faste praksis var at præcisere, at justeringer i henhold til denne bestemmelse også bør foretages, hvis parterne ikke opererer på basis af et principal-agent-forhold, men opnår samme økonomiske resultat som køber og sælger. Det fremgår imidlertid af denne doms præmis 133 og 134, at der skal foretages en justering, hvis det salgsselskab, der er forbundet med en eksporterende producent, har samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis, og at der med henblik på at fastslå, om dette er tilfældet, skal foretages en undersøgelse af de funktioner, som de respektive forbundne selskaber har. Det følger heraf, at Retten i den pågældende dom ikke anerkendte eksistensen af den generelle regel, som Kommissionen har gjort gældende i den foreliggende sag.
- 72 For det andet har Kommissionen gjort dom af 26.10.2016, PT Musim Mas mod Rådet (C-468/15 P, EU:C:2016:803, præmis 39), der imidlertid ikke nævner en generel regel og en undtagelse herfra, gældende.
- 73 For det tredje har Kommissionen støttet sig på præmis 50 i dom af 28. oktober 2004, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet (T-35/01, EU:T:2004:317), og præmis 49 i dom af 28.6.2019, Changmao Biochemical Engineering mod Kommission (T-741/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:454). I disse domme fastslog Retten, at metoden til fastsættelse af et produkts normale værdi i henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996, L 56, s. 1), og forordning nr. 1225/2009, der var gældende på

datoen for de relevante faktiske omstændigheder, var en undtagelse fra den særlige metode fastsat i disse forordningers artikel 2, stk. 7, litra a), som principielt finder anvendelse i tilfælde af import fra lande uden en markedsøkonomi. I den foreliggende sag har Kommissionen imidlertid hverken redegjort for eller umiddelbart godtgjort, at den manglende anvendelse af en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), når en eksporterende producent sælger sine varer i EU gennem et forbundet selskab, er en undtagelse fra reglen i denne forordning, i henhold til hvilken denne justering principielt skal foretages under sådanne omstændigheder. Disse domme understøtter således ikke Kommissionens udtalelse om, at der findes en generel regel, og heller ikke den omstændighed, at en manglende anvendelse af en sådan justering udgør en undtagelse, når der findes en enkelt økonomisk enhed.

- 74 For det fjerde har Kommissionen i retsmødet nævnt dom af 14. december 2022, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mod Kommissionen (T-586/14 RENV II, ikke trykt i Sml., EU:T:2022:799, præmis 57), der bekræfter eksistensen af en regel, i henhold til hvilken der generelt foretages en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), når en eksporterende producent sælger sine varer gennem et forbundet selskab. Det skal imidlertid påpeges, at Retten i denne dom udtalte sig om en situation, der var kendetegnet ved den omstændighed, at det var ubestridt, at et selskab forbundet med den berørte eksporterende producent var et supplement til den interne salgsafdeling, som denne havde, således som det fremgår af præmis 52 og 57 i ovennævnte dom. Eftersom situationen er en anden i den foreliggende sag, har Kommissionen med urette baseret sig på denne dom.
- 75 Kommissionen kan heller ikke bestemme, at en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), skal foretages på grundlag af den omstændighed, som sagsøgerne har gjort gældende for Retten, at Sinopec Central-China ikke kontrolleres direkte af Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia.
- 76 Selv om det i denne henseende fremgår af 366. betragtning til den anfægtede forordning, at Kommissionen anerkendte eksistensen af en fælles kontrol, idet Sinopec Central China, Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia »alle kontrolleres af Sinopec-gruppen«, indeholder denne forordning ingen betragtning helliget undersøgelsen af denne kontrolls indirekte karakter og de følger, som denne kan have på den påvisning, som Kommissionen skal foretage i henhold til den i præmis 65-67 omhandlede retspraksis.
- 77 I 366. betragtning til den anfægtede forordning anførte Kommissionen også, at »tilstedeværelsen af fælles kontrol er en nødvendig forudsætning for, at der er tale om en enkelt økonomisk enhed, og giver anledning til at undersøge, om de relevante forhold, der gør sig gældende for den forretningsmæssigt forbundne forhandler, viser, at der er tale om en enkelt økonomisk enhed«, og at »[f]ormålet [var] at fastslå, om de opgaver, der udføres af den forretningsmæssigt forbundne forhandler, svare[de] til dem, der gælder for en intern salgsafdeling, eller ej«.
- 78 Denne tilgang, som Kommissionen valgte i den anfægtede forordning, skal godkendes, eftersom den er i overensstemmelse med retspraksis, der fastslår, at kapitalstrukturen udgør en relevant indikator for forekomsten af en enkelt økonomisk enhed (jf. i denne retning dom af 10.3.2009, Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP mod Rådet, T-249/06, EU:T:2009:62, præmis 179).
- 79 På grundlag af denne konstatering skal det således efterprøves, om Kommissionen har fremlagt tilstrækkelige konvergerende indicier til at godtgøre, at Sinopec Central-China, til trods for at der fandtes en fælles kontrol, ikke kunne anses for at handle som en intern salgsafdeling, og at det derfor var nødvendigt at foretage den første anfægtede justering.

– *De indicier, som Kommissionen har indsamlet*

80 Kommissionen baserede sin afgørelse på følgende indicier:

- Sinopec Central-China søgte kunder og etablerede kontakt til dem.
- Sinopec Chongqing foretog direkte eksportsalg.
- Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia foretog direkte salg i Kina.
- Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia afholdt salgsomkostningerne.
- Sinopec Central-China markedsførte også varer fremstillet af andre producenter end Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia.

81 Det skal afgøres, om ovennævnte indicier gjorde det muligt at anse Kommissionen for at have ført det bevis, som det påhvilede den at føre.

82 Indledningsvis skal det anføres, at det første punkt, der er anført i præmis 80, om, at Sinopec Central-China søgte kunder og etablerede kontakt til dem, fremgik af den endelige fremlæggelse af oplysninger. Sagsøgerne har anfægtet relevansen af det første punkt i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, idet de har gjort gældende, at søgningen efter kunder og etableringen af kontakt med dem var aktiviteter, der kunne udøves af såvel en uafhængig agent som en intern salgsafdeling. Kommissionen nævnte denne oplysning i 358. betragtning til den anfægtede forordning uden dog at svare på sagsøgernes argumenter.

83 For Retten har Kommissionen blot anført, at det første punkt var relevant, selv om søgningen efter kunder og etableringen af kontakt til dem er aktiviteter, der kan udøves af såvel en uafhængig agent som en intern salgsafdeling.

84 Under disse omstændigheder har sagsøgerne med rette anført, at den omstændighed, at en enhed søger kunder og etablerer kontakt til disse, ikke er relevant med henblik på at afgøre, om der er tale om en intern salgsafdeling eller en handelsagent.

85 Hvad angår det andet punkt, der er nævnt i præmis 80, om den omstændighed, at Sinopec Chongqing foretog direkte eksportsalg, fremgår det af retspraksis, at jo større andelen af dette direkte salg er, desto vanskeligere er det at hævde, at den forbundne forhandler har samme funktion som en intern salgsafdeling (jf. i denne retning dom af 10.3.1992, Matsushita Electric mod Rådet, C-175/87, EU:C:1992:109, præmis 14, og af 25.6.2015, PT Musim Mas mod Rådet, T-26/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:437, præmis 69). Derimod kan der foreligge en enkelt økonomisk enhed, hvis producenten påtager sig en del af salgsfunktionerne, der komplementerer dem, der varetages af det selskab, der distribuerer producentens varer (jf. dom af 10.3.2009, Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP mod Rådet, T-249/06, EU:T:2009:62, præmis 179 og den deri nævnte retspraksis).

86 I den foreliggende sag har sagsøgerne gjort gældende, at det eksportsalg, der foretages direkte af Sinopec Chongqing uden indblanding fra Sinopec Central-Chinas side, blot komplementerer det eksportsalg, der foretages af Sinopec Central-China og ikke vedrører salg af PVA til kunder i EU, men salg til kunder i USA på grund af systemet med opkrævning af antidumpingtold i USA, der kun gør det muligt at undgå antidumpingtold i forbindelse med direkte salg. Den mængde PVA,

der er berørt af dette direkte eksportsalg til USA, og som tegner sig for blot 10,9% af den samlede eksport til EU og USA, når ikke op på en mængde, der er tilstrækkelig stor til, at det kan fastslås, at forekomsten af dette direkte salg gør det muligt at konkludere, at der ikke er tale om en enkelt økonomisk enhed.

- 87 Kommissionen har hertil svaret, at den omstændighed, at Sinopec Chongqing har foretaget direkte salg af en væsentlig mængde i USA, svarende til 12,1% af den mængde, der er solgt i EU, viser, at selskabet har sin egen interne salgsafdeling. Grunden til, at Sinopec Chongqing selv har varetaget salget, er »ikke nødvendigvis afgørende« i forbindelse med undersøgelsen af det økonomiske forhold mellem selskabet og Sinopec Central-China. Det er heller ikke vigtigt, at hele eksportsalget til EU er foretaget gennem sidstnævnte.
- 88 For det første skal det anføres, at Retten i præmis 185 i dom af 10. marts 2009, Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP mod Rådet (T-249/06, EU:T:2009:62), med henblik på at konstatere, at en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), i forordning nr. 384/96 var blevet foretaget med urette, navnlig fastslog, at det direkte eksportsalg, der var foretaget af en af sagsøgerne i den sag, der gav anledning til nævnte dom, var marginalt og komplementært i forhold til det salg, der blev foretaget af den med disse selskaber forbundne forhandler. Retten fastslog i denne henseende, dels at dette direkte salg skete til de nye medlemsstater i en overgangsperiode, dels at de tegnede sig for 8% af disse selskabers salg til EU.
- 89 For det andet fastslog Retten i præmis 69 og 70 i dom af 25. juni 2015, PT Musim Mas mod Rådet (T-26/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:437), at forekomsten af direkte eksportsalg svarende til 27,08% af det samlede eksportsalg ikke gjorde det muligt at udelukke, at den med de berørte producenter forbundne forhandler havde samme funktion som en intern salgsafdeling, men ikke desto mindre udgjorde et indicium, der understøttede andre faktorer og således bidrog til at fastslå, at der ikke var tale om en enkelt økonomisk enhed.
- 90 I den foreliggende sag er det ubestridt, at Sinopec Chongqing har foretaget direkte eksportsalg til USA svarende til 10,9% af det samlede salg til EU og USA, hvilken mængde svarer til 12,1% af salget i EU, hvis det direkte salg i USA udtrykkes alene som en procentdel af salget i EU i stedet for som en procentdel af det samlede salg i EU og USA. Desuden har sagsøgerne i retsmødet, uden at Kommissionen har modsagt dem, præciseret, at de også eksporterede deres PVA til andre lande, og at dette eksportsalg blev varetaget af Sinopec Central-China. Hvis der tages hensyn til det samlede eksportsalg, repræsenterer den mængde, der svarer til det direkte salg foretaget af Sinopec Chongqing, en endnu mindre procentdel af den mængde PVA, som selskabet har fremstillet, og som er blevet solgt til eksport.
- 91 For det første skal det således anføres, at Kommissionen med urette har anført, at den procentdel af mængden af PVA, der er omfattet af direkte eksportsalg foretaget af Sinopec Chongqing, er »åbenlyst væsentlig«, eftersom den overstiger de 8%, der blev anset for at være marginal i præmis 185 i dom af 10. marts 2009, Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP mod Rådet (T-249/06, EU:T:2009:62). Som det fremgår af præmis 88, undersøgte Retten i denne dom, hvor stor procentdelen af den mængde, der var omfattet af det direkte eksportsalg til EU, som de berørte eksporterende producenter havde foretaget, var i forhold til deres samlede eksportsalg til EU. I den foreliggende sag har Sinopec Chongqing ikke foretaget noget direkte eksportsalg til EU, eftersom det er Sinopec Central-China, der har varetaget det samlede eksportsalg til EU af PVA fremstillet af Sinopec Chongqing.

- 92 For det andet skal det konstateres, at uanset hvor stor det samlede salg er i forhold til den beregnede procentdel (jf. præmis 90), tegner den mængde PVA, der er omfattet af det direkte eksportsalg foretaget af Sinopec Chongqing, sig ikke for en procentdel, der nærmer sig den procentdel på 27,08%, i forbindelse med hvilken Retten i præmis 69 og 70 i dom af 25. juni 2015, PT Musim Mas mod Rådet (T-26/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:437), fastslog, at der var tale om et indicium, der kunne bidrage til at fastslå, at der ikke var tale om en enkelt økonomisk enhed (jf. præmis 89).
- 93 Det skal endvidere påpeges, at Retten i præmis 68 i dom af 25. juni 2015, PT Musim Mas mod Rådet (T-26/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:437), ligeledes anførte, at det ikke var udelukket, at et forbundet selskab i en sådan enhed udfører en intern salgsafdelings funktioner ved at tilrettelægge og forhandle producentens salg, uden dog direkte at udstede alle fakturaerne i tilknytning til dette salg, idet forskellige forhold kunne begrunde producentens indgriben på papiret. I den foreliggende sag har sagsøgerne uden at blive modsagt af Kommissionen oplyst, at Sinopec Chongqing ikke betalte antidumpingtold i USA. Desuden har Wegochem i retsmødet uden at blive modsagt af Kommissionen præciseret, at den koncern, som selskabet var en del af, importerede PVA fremstillet af sagsøgerne både i EU og i USA, og at koncernen i begge tilfælde forhandlede med Sinopec Central-China, selv om fakturaerne i tilknytning til importen i USA af ovennævnte grund blev udstedt af Sinopec Chongqing.
- 94 På baggrund af det ovenstående må det konkluderes, at det andet punkt ikke er et overbevisende indicium for, at Sinopec Central-China ikke kan betegnes som en intern salgsafdeling.
- 95 Hvad angår det tredje punkt i præmis 80 om, at Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia foretog direkte salg på det kinesiske marked, har sagsøgerne gjort gældende, at forekomsten af dette direkte salg ikke er til hinder for, at Sinopec Central-China betegnes som en intern salgsafdeling med ansvar for eksportsalget. Sagsøgerne har således aldrig hævdet, at Sinopec Central-China handlede som en intern salgsafdeling med ansvar for salg på det kinesiske marked såvel som for eksportsalget. De har blot gjort gældende, at Sinopec Central-China varetog eksportsalget. Den måde, hvorpå en producent sælger sine varer på hjemmemarkedet, er ikke relevant, når det drejer sig om at fastslå, om der foreligger en enkelt økonomisk enhed for så vidt angår eksportsalget.
- 96 Kommissionen har svaret, at den omstændighed, at Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia foretog omfattende salg på det kinesiske marked, bidrager til at påvise, at de havde interne salgsafdelinger, der også kunne varetage eksportmarkederne, og at Sinopec Central-China handlede som et uafhængigt handelsselskab.
- 97 Det skal anføres, at den omstændighed, at Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia har foretaget direkte salg af PVA på det kinesiske marked, kan godtgøre, at disse selskaber rådede over den nødvendige struktur til at sælge deres varer uden at benytte sig af Sinopec Central-Chinas eller andre eventuelt ikkeforbundne selskabers tjenester.
- 98 Som sagsøgerne har gjort gældende, fremgår det imidlertid af retspraksis, at en eksporterende producents eksportsalg og salg på hjemmemarkedet kan ske via forskellige forbundne eller ikkeforbundne selskaber eller interne salgsafdelinger (jf. i denne retning dom af 10.3.1992, Minolta Camera mod Rådet, C-178/87, EU:C:1992:112, præmis 2, 9 og 13, og generaladvokat Mengozzis forslag til afgørelse Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2011:245, punkt 65 og 66).

- 99 Det følger heraf, at det tredje punkt ikke udgør et overbevisende indicium, der kan udgøre en hindring for anerkendelsen af Sinopec Central-China som en intern salgsafdeling.
- 100 Hvad angår det fjerde punkt i præmis 80 om, at Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia afholdt salgsomkostningerne, har sagsøgerne gjort gældende, at disse selskaber kun har afholdt salgsomkostningerne i forbindelse med salg på hjemmemarkedet, mens Sinopec Chongqing har afholdt salgsomkostningerne i forbindelse med salg til USA.
- 101 Kommissionen har vedrørende det fjerde punkt svaret, at den omstændighed, at Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia afholdt salgsomkostningerne, der for Sinopec Ningxias vedkommende var højere end de omkostninger, som Sinopec Central-China afholdt, er et supplerende bevis for, at dette selskab er uafhængigt.
- 102 Det skal anføres, at det er ubestridt, at Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia kun har afholdt omkostningerne i forbindelse med salg på hjemmemarkedet og for Sinopec Ningxias vedkommende i forbindelse med direkte eksportsalg til USA. Det fjerde punkt kan således ikke ændre Rettens vurdering af det andet og tredje punkt.
- 103 Hvad angår det femte punkt i præmis 80 om, at Sinopec Central-China også markedsførte varer fremstillet af andre producenter end Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia, har sagsøgerne gjort gældende, at Sinopec Central-Chinas køb af PVA fremstillet af tredjepartsproducenter kun tegnede sig for 2% af dets køb af PVA hos Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia. Det er kun når en forbundet agent realiserer en stor del af sin omsætning gennem salg af varer fra tredjepartsvirksomheder, at denne agents funktioner ikke svarer til de funktioner, der varetages af en intern salgsafdeling. Desuden har Sinopec Central-China kun solgt PVA fremstillet af tredjepartsproducenter på det kinesiske marked.
- 104 Wegochem har tilføjet, at den simple omstændighed, at Sinopec Central-China også har markedsført visse varer fra andre producenter, ikke kan tjene til at påvise, at dette selskab har handlet som en uafhængig agent. Kommissionen burde med henblik herpå have godtgjort, at denne salgsvirksomhed havde et tilstrækkeligt stort omfang til, at Sinopec Central-China kunne handle uafhængigt i forhold til den koncern, med hvilken det er forbundet. Kommissionen burde således have vurderet størrelsen af det salg af PVA fra tredjepartsvirksomheder, som Sinopec Central-China havde foretaget, i forhold til selskabets omsætning. Kommissionen har imidlertid ikke foretaget en sådan vurdering.
- 105 Kommissionen har svaret, at selv om den ikke har vurderet andelen af salg af varer i Sinopec Central-Chinas samlede omsætning af varer, som selskabet havde købt hos andre selskaber end Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia, uanset hvilke varer der måtte være tale om, har den dog godtgjort, at Sinopec Central-Chinas salg af PVA fremstillet af andre producenter tegnede sig for 10% af Sinopec Central-Chinas samlede salg af PVA i EU og dermed ikke var ubetydeligt.
- 106 Det skal anføres, at det fremgår af retspraksis, at den del af salget, der realiseres af forhandleren af varer fra producenter, der ikke er forbundne, ifølge retspraksis er en vigtig faktor i bestemmelsen af, om denne forhandler udgør en enkelt økonomisk enhed med den forbundne producent. Såfremt forhandleren således har opnået en stor del af sin omsætning gennem salg af varer fra virksomheder, der ikke er forbundne, kan denne omstændighed udgøre et indicium for, at denne forhandler ikke fungerer som en intern salgsafdeling (jf. dom af 14.7.2021, Interpipe Niko Tube og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant mod Kommissionen, T-716/19, EU:T:2021:457, præmis 159 og den deri nævnte retspraksis).

- 107 Det fremgår også af retspraksis, at EU-institutionerne med henblik på at bestemme, om der foreligger én enkelt økonomisk enhed, også kan tage hensyn til de af den forbundne forhandlers aktiviteter, der vedrører andre varer end den vare, der er genstand for antitumpingundersøgelsen, samt den del af forhandlerens salg, der vedrører varer fra ikke-forbundne producenter (jf. i denne retning dom af 26.10.2016, PT Musim Mas mod Rådet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, præmis 44-46 og 49).
- 108 I den foreliggende sag skal det anføres, at Kommissionen (jf. præmis 105) har erkendt, at den ikke har foretaget den i ovennævnte retspraksis omhandlede undersøgelse. Den kan dermed ikke påberåbe sig det femte punkt som et relevant indicium for, at der findes en enkelt økonomisk enhed i den foreliggende sag.
- 109 Selv hvis Kommissionen blot kunne nøjes med at undersøge den del af Sinopec Central-Chinas omsætning, der hidrørte fra salg af PVA, må det under alle omstændigheder konstateres, at Kommissionen, som sagsøgerne allerede havde gjort gældende i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af supplerende oplysninger, ikke har bestridt, at Sinopec Central-Chinas køb af PVA fra tredjepartsproducenter kun svarer til 2% af selskabets køb af PVA hos Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia. Den omsætning, som Sinopec Central-China har realiseret gennem salg af PVA, stammer således fra PVA, som selskabet næsten udelukkende havde købt hos Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia.
- 110 Hvad angår Kommissionens argumentation om, at Sinopec Central-Chinas køb af PVA hos tredjepartsproducenter udgør 10% af den samlede mængde PVA, som selskabet har eksporteret til EU i løbet af undersøgelsesperioden, må det konstateres, at Kommissionen ikke har forklaret, hvordan denne oplysning bidrager til at påvise, at Sinopec Central-China ikke handlede som en intern salgsafdeling. Den omstændighed, der blev fremhævet i sagsøgernes bemærkninger til den endelige fremlæggelse af supplerende oplysninger og i retsmødet, og som Kommissionen ikke har bestridt, at de former for PVA, som Sinopec Central-China har købt hos tredjepartsproducenter, ikke er blevet eksporteret til EU, men er blevet solgt i Kina til et forbundet selskab, sår tvivl om relevansen af denne oplysning.
- 111 Det må følgelig konstateres, at det femte punkt er uden relevans i forbindelse med påvisning af, at Sinopec Central-China have samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis.
- 112 På baggrund af alle de ovenstående overvejelser vedrørende det første til det femte punkt fremgår det, at det andet og tredje punkt ikke er nok til at udgøre en vifte af konvergerende indicier, der godtgør, at Sinopec Central-Chinas har samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis, eller udgør en hindring for anerkendelse af dets status som en intern salgsafdeling. Under disse omstændigheder må det konkluderes, at Kommissionen ikke har ført det bevis, som det påhvilede den at føre i henhold til den i præmis 65-67 omhandlede retspraksis, således at den foretog et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at Sinopec Central-China havde samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis.
- 113 Følgelig skal det andet anbringendes første led tages til følge.

Det andet led

- 114 Sagsøgerne har anført, at Kommissionen i den anfægtede forordning har tilsidesat den forpligtelse til at foretage en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi i samme handelsled, der følger specifikt af den indledende del til grundforordningens artikel 2, stk. 10.

- 115 Med henblik på at nå frem til en eksportpris svarende til en »ab fabrik-pris« har Kommissionen angiveligt foretaget justeringer, der har bestået i at trække de omtvistede omkostninger fra den salgspris, der er faktureret kunderne (jf. præmis 11).
- 116 Derimod er der ikke foretaget en tilsvarende justering af den normale værdi, som Kommissionen har beregnet på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, der, uden at det var nødvendigt at foretage justeringer, er blevet betragtet som en »ab fabrik-pris«. Denne normale værdi svarer imidlertid til de produktionsomkostninger, der er beregnet på grundlag af sagsøgernes produktionsfaktorer, ganget med de ikke fordrejede værdier i det valgte repræsentative land, dvs. Tyrkiet, forhøjet med SAG-omkostninger på 17,6%. Der blev truffet afgørelse om denne forhøjelse på grundlag af oplysninger, som Kommissionen havde indhentet om en tyrkisk producent, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A. S. (herefter »Ilkalem«), der ikke præciserede omfanget af disse SAG-omkostninger. Disse omfatter dog normalt de omtvistede omkostninger.
- 117 Sagsøgerne har oplyst, at de i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger havde henledt Kommissionens opmærksomhed på den omstændighed, at der var stor sandsynlighed for, at sammenligningen af eksportpriserne og den normale værdi ikke var rimelig, eftersom de omtvistede omkostninger, der umiddelbart indgår i SAG-omkostningerne, udgør en del af den normale værdi, som Kommissionen har fastsat.
- 118 Sagsøgerne har præciseret, at Kommissionen ikke kan antage, at den normale værdi, der er fastsat i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, under alle omstændigheder svarer til en »ab fabrik-pris«.
- 119 Wegochem har støttet sagsøgernes argumentation og har påpeget, at selv om det i forbindelse med anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, påhviler den part, der ønsker at påberåbe sig en justering, at godtgøre, at de krævede betingelser med henblik herpå er opfyldt, tilkommer det Kommissionen at oplyse, hvilke oplysninger der er nødvendige, og ikke at pålægge sagsøgerne en urimelig bevisbyrde.
- 120 Ifølge Wegochem anmodede sagsøgerne i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger om, at der blev anvendt justeringer af den normale værdi med henblik på at sikre en ligelig sammenligning, og de begrundede denne anmodning tilstrækkeligt, idet den normale værdi var blevet beregnet på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, og at de oplysninger vedrørende SAG-omkostningerne, som Kommissionen havde anvendt, således ikke stammede fra dem, men fra Orbis-databasen, som Kommissionen havde valgt at anvende, og som blot oplyste en samlet værdi for disse omkostninger uden opdeling af dem. Ifølge Wegochem kunne Kommissionen ikke kræve af sagsøgerne, at de fremlagde mere detaljerede oplysninger om en tredjepart, end dem, Kommissionen selv var i besiddelse af.
- 121 Under alle omstændigheder har Wegochem præciseret, at SAG-omkostningerne generelt omfatter de omtvistede omkostninger, hvilket også fremgår af brugervejledningen til Orbis-databasen.
- 122 Kommissionen har svaret, at den part, der ønsker at påberåbe sig en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, med henblik på at sikre en retfærdig sammenligning af eksportprisen og den normale værdi skal bevise, at en sådan justering er begrundet. I løbet af den procedure, der resulterede i vedtagelsen af den anfægtede forordning, gjorde sagsøgerne gældende, at visse omkostninger, der var blevet trukket fra eksportprisen, ikke var blevet trukket

fra den normale værdi, men de har ikke underbygget deres anmodning om justeringer. Ifølge Kommissionen har sagsøgerne ved at gøre en tilsidesættelse af den indledende del af ovennævnte bestemmelse gældende forsøgt at unddrage sig den bevisbyrde, der påhviler dem.

- 123 Kommissionen har ligeledes præciseret, at sagsøgerne burde have underbygget deres anmodning om justeringer yderligere, til trods for den omstændighed, at den normale værdi var blevet beregnet på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 6a.
- 124 Grundforordningens artikel 2, stk. 10, første til femte punktum, er gengivet i præmis 59.
- 125 I den foreliggende sag har Kommissionen besluttet at foretage justeringer i nedadgående retning af eksportpriserne på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra e), g) og k), for at trække de omtvistede omkostninger fra disse med henblik på at nå frem til et niveau svarende til en »ab fabrik-pris« i overensstemmelse med dens praksis, således som det fremgår af 313., 314. og 357. betragtning til den anfægtede forordning, og af de præciseringer, som Kommissionen er fremkommet med som svar på de skriftlige spørgsmål fra Retten og i retsmødet.
- 126 Det skal påpeges, at de justeringer, der har til formål at nå frem til »ab fabrik« eksportprisen, kun er nødvendige for at sikre en »rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi«, der kræves i grundforordningens artikel 2, stk. 10, såfremt den normale værdi også beregnes »ab fabrik«.
- 127 I henhold til den i præmis 65 nævnte retspraksis tilkom det Kommissionen, der havde valgt at foretage den pågældende sammenligning »ab fabrik«, at godtgøre, at disse justeringer var nødvendige for, at sammenligningen af eksportprisen og den normale værdi er rimelig.
- 128 Såfremt bevisbyrden påhvilede sagsøgerne, skal det under alle omstændigheder anføres, at sagsøgerne i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger har gjort gældende, at den eksportpris, som Kommissionen havde valgt, ikke omfattede de omtvistede omkostninger, mens den normale værdi var blevet beregnet ved at medtage SAG-omkostningerne, der sandsynligvis omfattede de omtvistede omkostninger, således at sammenligningen måske ikke var rimelig. De har foreslået Kommissionen, at den enten ikke fratrækker de omtvistede omkostninger eksportprisen, eller at den anvender de samme justeringer i nedadgående retning på den beregnede normale værdi på grundlag af de oplysninger, som Sinopec Chongqing har givet. Som Wegochem har påpeget, har sagsøgerne nærmere bestemt anmodet Kommissionen om at foretage justeringer med henblik på at sikre, at sammenligningen af eksportprisen og den normale værdi er rimelig, og de har dermed begrundet deres anmodning behørigt.
- 129 Det fremgår ganske vidst af retspraksis, at grundforordningens artikel 2, stk. 10, i modsætning til antidumpingaftalens artikel 2.4 ikke præciserer, at »[m]yndighederne tilkendegiver over for de pågældende parter, hvilke oplysninger der er nødvendige for at sikre en rimelig sammenligning, og de undlader i den forbindelse at pålægge nævnte parter en urimelig bevisbyrde«. Kravene i denne artikel, der vedrører parterne i en administrativ procedures ret til at modtage de oplysninger, der er nødvendige for at kunne deltage i denne med fuldt kendskab til sagen, og omfanget af den bevisbyrde, de skal løfte, udgør imidlertid en del af de grundlæggende principper i EU-retten og navnlig princippet om en god forvaltning, og fremgår også af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det tilkommer således EU-institutionerne at meddele den part, der har anmodet om anvendelse af en justering, de oplysninger, der er nødvendige med henblik herpå, og de må ikke pålægge den en urimelig

bevisbyrde (jf. i denne retning dom af 8.7.2008, Huvis mod Rådet, T-221/05, ikke trykt i Sml., EU:T:2008:258, præmis 77 og 78; jf. også i denne retning og analogt dom af 10.10.2012, Ningbo Yonghong Fasteners mod Rådet, T-150/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:529, præmis 124, og af 11.9.2014, Gold East Paper og Gold Huasheng Paper mod Rådet, T-443/11, EU:T:2014:774, præmis 166).

130 I den foreliggende sag er sagsøgernes bemærkninger, der er gengivet i præmis 128, blevet behandlet i 313. og 314. betragtning til den anfægtede forordning, der er affattet således:

»(313) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede tre stikprøveudtagne eksporterende producenter, at Kommissionen havde fjernet visse fragtomkostninger fra eksportprisen, selv om disse omkostninger (sammen med håndteringsomkostninger osv. og finansielle udgifter såsom bankgebyrer) ikke blev udeladt fra SA&G-omkostningerne for producenten i det repræsentative land.

(314) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen bemærkede, at der ikke er noget, der tyder på, at disse udgifter indgik i de SA&G-omkostninger, der blev indberettet for producenten i det repræsentative land. De stikprøveudtagne eksporterende producenter fremlagde desuden ingen beviser for det modsatte. Denne påstand blev derfor afvist.«

131 Det skal anføres, at eftersom Kommissionen har fastsat den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, stammede de oplysninger om SAG-omkostningerne, som den har anvendt med henblik herpå, ikke fra sagsøgerne, men fra Ilkalem, som Kommissionen havde udvalgt. I denne henseende har Kommissionen erkendt, at der ikke fandtes nogen lettilgængelig supplerende opdeling af de SAG-omkostninger, den havde anvendt, og som stammede fra Orbis-databasen, og at den derfor havde meddelt sagsøgerne de oplysninger om Ilkalem, der fandtes i denne database.

132 Som Wegochem har gjort gældende, indeholder de oplysninger, som Kommissionen har anvendt, imidlertid ikke en linje vedrørende »other operating expenses« (andre driftsomkostninger). Det fremgår af brugervejledningen til Orbis-databasen, at der ved »other operating expenses« forstås »All costs not directly related to the production of goods sold such as commercial costs, administrative expenses, etc. + depreciation of those costs« (alle omkostninger, der ikke hænger direkte sammen med fremstillingen af de solgte varer, såsom handelsomkostninger, administrative omkostninger osv. + afskrivning af disse omkostninger). Som svar på et spørgsmål fra Retten har Kommissionen erkendt, at den ikke vidste, om de omtvistede omkostninger var omfattet af »other operating expenses«. Det må således konstateres, at det ikke på grundlag af ovennævnte definition kan udelukkes, at disse »other operating expenses« omfatter de omtvistede omkostninger.

133 Som Wegochem ligeledes har påpeget, har Kommissionen desuden i det spørgeskema, som var blevet sendt til de eksporterende producenter i forbindelse med den undersøgelse, der resulterede i vedtagelsen af den anfægtede forordning, i SAG-omkostningerne medtaget omkostninger svarende til de omtvistede omkostninger.

134 Det følger heraf, at Kommissionen, der ikke selv var i besiddelse af en mere præcis opdeling af Ilkalems SAG-omkostninger, ikke med rimelighed kunne kræve af sagsøgerne, at de, da de i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger rejste spørgsmålet om, hvorvidt

sammenligningen mellem eksportprisen og den normale værdi var rimelig, yderligere underbyggede deres anmodning med fremlæggelse af oplysninger om tredjeparter, der var mere præcise end dem, Kommissionen var i besiddelse af.

- 135 Følgelig må det konstateres, at Kommissionen i 314. betragtning til den anfægtede forordning krævede af sagsøgerne, at de førte et urimeligt bevis.
- 136 Domstolens nyere praksis sår ikke tvivl om denne konklusion, idet det heraf følger, at alene det forhold, at den normale værdi er blevet fastsat på grundlag af oplysninger, der ikke hidrører fra de berørte eksporterende producenter, ikke kan føre til en lempelse af reglen om fordeling af bevisbyrden, som den følger af grundforordningens artikel 2, stk. 10, og den relevante retspraksis (jf. præmis 65-67). Det fremgår således af denne retspraksis, at reglen om, at det påhviler den part, der anmoder om en justering i henhold til en af de faktorer, der er omhandlet i denne artikel, at godtgøre, at denne faktor kan påvirke priserne og dermed samligneligheden heraf, gælder uafhængigt af den metode, der anvendes til at beregne normalværdien (jf. i denne retning dom af 28.4.2022, Changmao Biochemical Engineering mod Kommissionen, C-666/19 P, EU:C:2022:323, præmis 151).
- 137 Inden Domstolen konkluderede, at Kommissionen ikke havde pålagt de berørte eksporterende producenter en urimelig bevisbyrde, understregede den, at det fremgik af den omtvistede forordning, at Kommissionen havde meddelt dem de relevante oplysninger (jf. i denne retning dom af 28.4.2022, Changmao Biochemical Engineering mod Kommissionen, C-666/19 P, EU:C:2022:323, præmis 152).
- 138 I den foreliggende sag har Kommissionen ikke meddelt sagsøgerne de oplysninger, der ville have gjort det muligt for dem yderligere at understøtte deres anmodning om, at de omtvistede omkostninger ikke var blevet fratrukket eksportprisen, eller at de var blevet fratrukket den normale værdi.
- 139 På baggrund af alle de ovenstående betragtninger kan det andet anbringendes andet led tiltrædes.

Det tredje led

- 140 Dette anbringendes tredje led indeholder to klagepunkter. Dels har sagsøgerne, støttet af Wegochem, anfægtet Kommissionens justering i opadgående retning af den normale værdi på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b) (herefter »den anden anfægtede justering«), som afspejler forskellen mellem den merværdiafgift (moms), der skal betales, og momsrefusionen ved eksport. Dels har de gjort gældende, at Kommissionen under alle omstændigheder har fastsat denne justering på et for højt niveau.

– Det første klagepunkt

- 141 Sagsøgerne har anført, at selv om deres eksportpriser har været omfattet af en refusion af indgående moms, var de ikke pålagt nogen udgående moms, således som det fremgår af deres fakturaer. Ifølge sagsøgerne tager den normale værdi, når den fastsættes på grundlag af oplysninger fra et tredjeland, desuden pr. definition ikke hensyn til den kinesiske moms. Kommissionen har ikke ført bevis for det modsatte. Det er således uden betydning, at de

kinesiske momsregler er forskellige, afhængigt af om der er tale om salg på hjemmemarkedet eller salg til eksport. Kommissionen har ikke forklaret, hvorfor den anden anfægtede justering var nødvendig, til trods for, at den normale værdi var blevet beregnet på grundlag af disse oplysninger.

142 Sagsøgerne har på dette grundlag konkluderet, at den anden anfægtede justering ikke var påkrævet for, at sammenligningen af eksportprisen og den normale værdi var neutral i afgiftsmæssig henseende. Disse elementer lå allerede på det samme niveau for indirekte beskatning, idet de begge var udtrykt eksklusiv moms.

143 Kommissionen har anfægtet sagsøgernes argumenter.

144 Det bemærkes, at grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), har følgende ordlyd:

»Importafgifter og indirekte skatter

Der foretages en justering af den normale værdi med et beløb svarende til importafgifter eller indirekte skatter, som pålægges samme vare og materialer, der fysisk indgår heri, når varen er bestemt til forbrug i eksportlandet, og som ikke opkræves, eller som refunderes for den vare, der udføres til Unionen.«

145 Kommissionen redegjorde i 387. og 388. betragtning til den anfægtede forordning for grundene til, at den skønnede det nødvendigt at foretage den anden anfægtede justering med henblik på at sikre en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi, til trods for de indsigelser, som bl.a. sagsøgerne havde fremsat i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.

146 Disse betragtninger er affattet således:

»(387) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede tre stikprøveudtagne eksporterende producenter og en EU-producent/-bruger, at der ikke burde justeres for ikkerefusionsberettiget moms. Disse interesserede parter gjorde navnlig gældende, at Kommissionen ikke har forklaret, hvorfor en sådan justering er nødvendig, navnlig fordi den normale værdi beregnes ved (delvist) at anvende data fra et tredjeland. Disse interesserede parter hævdede også, at Kommissionen ikke havde forklaret, hvorfor der uden momsjustering ville være en forskel mellem eksportprisen og den beregnede normale værdi, der påvirker prisernes sammenlignelighed. Da den normale pris er baseret på en beregning, er der efter deres opfattelse ikke tale om tilbagebetaling af moms på input, og der bør derfor ikke foretages nogen justering for forskelle i momsrefusion.

(388) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Kommissionen foretog en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), for forskellen i indirekte skatter mellem eksportsalget fra Kina til Unionen og den normale værdi, hvor indirekte skatter, såsom moms, er blevet fratrasket. Kommissionen behøver ikke at påvise, at den beregnede normale værdi faktisk pålægges moms, der kan refunderes fuldt ud ved salg på hjemmemarkedet, da dette er irrelevant. Den normale værdi, der blev beregnet som anført i [335.-347. og 295.] betragtning, omfattede ikke moms, da de ikke-fordrejede værdier i det repræsentative land anvendes til beregning af den normale værdi i eksportlandet med fradrag af det dertil hørende momsbeløb. Den faktiske situation med hensyn til momsbehandling af salget på hjemmemarkedet og ved eksport finder udelukkende sted i Kina. Undersøgelsen konkluderede, at de eksporterende producenter i Kina i UP pådrog sig en momsplicht på 13% eller 16% (13% gældende fra april til juni 2019 og 16% fra juli

2018 til marts 2019) på eksporten, mens 5%, 9% eller 10% refunderes (5% finder anvendelse fra juli til august 2018, 9% finder anvendelse fra september til oktober 2018, og 10% finder anvendelse fra november 2018 til juni 2019). I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), justerede Kommissionen behørigt den normale værdi for forskellen i den indirekte beskatning, i dette tilfælde den moms, der delvis refunderes med hensyn til eksportsalg [...]«

- 147 Eftersom det er Kommissionen, der har taget initiativ til den anden anfægtede justering, bør den i overensstemmelse med den i præmis 65-67 nævnte retspraksis godtgøre, at denne justering var nødvendig.
- 148 Følgelig skal det afgøres, om Kommissionen har godtgjort behovet for at foretage den anden anfægtede justering tilstrækkeligt.
- 149 Det må konstateres, at formuleringen af 388. betragtning til den anfægtede forordning ikke er nem at forstå.
- 150 Det skal dog påpeges, at begrundelsespligten for EU-retsakter i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF skal vurderes i kraft af sagens omstændigheder, navnlig indholdet af retsakten, arten af de påberåbte grunde og den interesse, som adressaterne eller andre umiddelbart og individuelt berørte personer kan have i at modtage forklaringer. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en afgørelses begrundelse opfylder kravene efter nævnte artikel 296, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (jf. dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 88 og den deri nævnte retspraksis).
- 151 Tilsvarende kan begrundelsen i en forordning begrænses til en angivelse af den samlede situation, der har ført til dens vedtagelse, og de almene formål, der søges opnået. Det kræves således ikke af EU-institutionerne, at de i enkeltheder angiver de ofte talrige og komplicerede omstændigheder, der har givet anledning til forordningens vedtagelse, og så meget desto mindre, at de giver en mere eller mindre fuldstændig bedømmelse af disse omstændigheder (jf. dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 89 og den deri nævnte retspraksis).
- 152 Det følger heraf, at en forordning, der fastsætter antidumpingtold, skal indeholde en redegørelse for de væsentligste elementer, der ligger til grund for Kommissionens ræsonnement, men ikke skal indeholde en særlig begrundelse for hvert af de mange faktuelle argumenter, som de berørte parter har fremsat. Retten kan således anmode Kommissionen om afklarende oplysninger og tage hensyn til disse i forbindelse med sin kontrol, forudsat at de er baseret på elementer i Kommissionens sagsakter (jf. i denne retning og analogt dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 92, 93, 95 og 96 og den deri nævnte retspraksis).
- 153 I den foreliggende sag har Kommissionen fremlagt to dokumenter i form af bilag F.6 og F.7 til svarskriftet, der indeholder dens svar på Rettens skriftlige spørgsmål, begge med titlen »Rapport de vérification« (kontrolrapport), som den havde sendt til sagsøgerne efter at have aflagt to besøg i Sinopec Chongqings og Sinopec Ningxias lokaler. Det fremgår af s. 12 i bilag F.6 og s. 8 i bilag F.7, at når et kinesisk eksporterende selskab opkøber et andet kinesisk selskab, betaler det moms af de

varer, som det efterfølgende ønsker at eksportere, med en sats på 16% og derefter 13% i løbet af undersøgelsesperioden. Ved eksport kan en del af den allerede betalte moms gøres til genstand for en delvis refusion med en sats, der først var på 5%, dernæst 9% og endelig 10% i den pågældende periode. Forskellen mellem den betalte indgående moms ved eksport og refusionen udgør den ikkerefusionsberettigede moms.

- 154 Desuden har sagsøgerne i retsmødet præciseret, at de anfægtede 388. betragtning til den anfægtede forordning, eftersom Kommissionen heri fastslog, at der i undersøgelsesperioden fandtes en moms ved eksport på 13% eller 16%, selv om denne moms ifølge sagsøgerne fandt anvendelse på salg på hjemmemarkedet, men ikke på salg til eksport. Sagsøgerne har ligeledes erkendt, at det eneste relevante spørgsmål var spørgsmålet om den ikkerefusionsberettigede moms.
- 155 På baggrund af Kommissionens præciseringer, som sagsøgerne var i besiddelse af, skal 388. betragtning til den anfægtede forordning forstås således, at Kommissionen, som den bekræftede i retsmødet, skønnede, dels at eksportprisen på sagsøgernes varer omfattede et beløb svarende til den ikkerefusionsberettigede moms, mens den normale værdi var blevet beregnet eksklusiv moms, dels at disse omstændigheder berettigede en justering i opadgående retning med henblik på at sikre en rimelig sammenligning.
- 156 Følgelig må det konstateres, at Kommissionen har godtgjort behovet for at foretage den anden anfægtede justering.
- 157 Det bemærkes dog, at grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), ikke tilsigter en justering af den normale værdi i referencelandet, der er beregnet i henhold til denne forordnings artikel 2, stk. 6a, for at tage hensyn til den ikkerefusionsberettigede moms, der opkræves af eksporten i det land, hvorfra dumpingimporten hidrører. Kommissionen har således begået en retlig fejl med hensyn til retsgrundlaget for den anden anfægtede justering. Det skal dog påpeges, at annullation af en EU-retsakt på grund af en retlig fejl ifølge fast retspraksis ikke er berettiget, når en sådan fejl ikke har haft en afgørende indflydelse på den vurdering, som ophavsmanden til denne har foretaget (jf. i denne retning og analogt dom af 18.12.1997, Costantini mod Kommissionen, T-57/96, EU:T:1997:214, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis, og af 9.6.2015, Navarro mod Kommissionen, T-556/14 P, EU:T:2015:368, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis). Dette princip finder anvendelse på den foreliggende sag. Det skal således anføres, at grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k), hvorefter »[d]er kan også foretages en justering for forskelle i andre faktorer, som ikke er omhandlet under [samme forordnings artikel 2, stk. 10,] litra a)-j)), hvis det påvises, at de påvirker sammenligneligheden af priser som anført i dette stykke, navnlig hvis kunder konsekvent betaler andre priser på hjemmemarkedet på grund af forskelle i disse faktorer«, gjorde det muligt for Kommissionen at foretage den anden anfægtede justering med det formål at genoprette symmetrien mellem den normale værdi og eksportprisen på den pågældende vare og sikre en rimelig sammenligning mellem disse to værdier (jf. i denne retning og analogt dom af 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl. mod Kommissionen, T-254/18, under appel, EU:T:2021:278, præmis 597).
- 158 Det skal i denne henseende som svar på et argument fremført af sagsøgerne i retsmødet og af Wegochem i dets interventionsindlæg præciseres, at den anden betingelse i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k), er opfyldt i den foreliggende sag. Mens den ikkerefusionsberettigede moms påvirker eksportprisen i opadgående retning, er det ubestridt, at der ikke indgår nogen

form for moms i den normale værdi, der er beregnet på grundlag af oplysninger om et tredjeland, der i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, træder i stedet for den pågældende vares pris på eksportlandets hjemmemarked.

- 159 I lyset af det ovenstående skal sagsøgernes første klagepunkt til støtte for det andet anbringendes tredje led forkastes.

– *Det andet klagepunkt*

- 160 Sagsøgerne har gjort gældende, at såfremt det antages, at det har været nødvendigt at foretage en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), er justeringen i den anfægtede forordning for høj, eftersom den ikke tager hensyn til den omstændighed, at indgående moms beregnes på grundlag af værdien af råmaterialer, mens eksportrestitutionen beregnes på grundlag af salgsværdien. De har illustreret dette klagepunkt med et taleksempel, hvori de har beregnet størrelsen af den ikkerefusionsberettigede moms som forskellen mellem dels det beløb, der følger af anvendelsen af den indgående momssats på udgifterne til nogle af de anvendte input, ved beregningen af den normale værdi, dels det beløb, der følger af anvendelsen af momsrefusionssatsen på eksportprisen.
- 161 Kommissionen har anfægtet sagsøgernes argumenter.
- 162 Det skal påpeges, at den anden anfægtede justering består i en forhøjelse af den beregnede normale værdi eksklusiv moms på grundlag af de tyrkiske data med en procentsats, der gør det muligt at sikre en rimelig sammenligning med eksportprisen, henset til den omstændighed, at denne omfatter et beløb svarende til den ikkerefusionsberettigede moms. I modsætning til det, sagsøgerne synes at gøre gældende, har Kommissionen ikke anvendt en indgående momssats på udgifterne til de anvendte input ved beregningen af den normale værdi, ligesom den heller ikke fra det beløb, som den nåede frem til, har trukket et beløb svarende til anvendelsen af en momsrefusionssats på eksportprisen. Det følger heraf, at sagsøgernes argumenter, der skulle understøtte dette klagepunkt, ikke svarer til de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, således at de ikke gør det muligt at godtgøre, at den anden anfægtede justering var for høj.
- 163 Sagsøgernes andet klagepunkt til støtte for det andet anbringendes tredje led og dermed hele dette led må derfor forkastes.
- 164 I lyset af det ovenstående må det konkluderes, at det andet anbringendes to første led tages til følge, mens det tredje led ikke tages til følge.

Det tredje anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18, stk. 1 og 5, samt antidumpingaftalens artikel 6.8 og bilag II hertil

- 165 Med dette anbringende har sagsøgerne præciseret, at de ikke har anfægtet Kommissionens ret til at beregne den normale værdi for Sinopec Ningxia på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18 (jf. præmis 10), hvorefter de har fremført to klagepunkter. Dels har de gjort gældende, at Kommissionen ikke som foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18 kan anvende oplysninger, som den har indhentet gennem en første anvendelse af denne artikel. Dels har de kritiseret Kommissionen for at have givet dem en behandling, der har karakter af straf, og for ikke at have baseret sig på de »foreliggende faktiske

oplysninger«, der er omhandlet i bilag II (herefter »de foreliggende faktiske oplysninger«) om antidumpingaftalens artikel 6.8, som er blevet gennemført i EU-retten med grundforordningens artikel 18.

Det første klagepunkt

166 Sagsøgerne har, støttet af Wegochem, fremhævet, at de foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18, som Kommissionen har anvendt ved beregningen af den normale værdi for Sinopec Ningxia, er oplysninger om to andre kinesiske eksporterende producenter, der som sagsøgerne udgør en del af den stikprøve, som Kommissionen har udtaget i henhold til grundforordningens artikel 17 (herefter »de andre eksporterende producenter«), på hvem Kommissionen ligeledes har anvendt denne forordnings artikel 18. Når Kommissionen har anvendt denne bestemmelse til at beregne den normale værdi for en eksporterende producent, kan de således opnåede oplysninger, ifølge sagsøgerne, imidlertid ikke betegnes som foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18, der gør det muligt for Kommissionen at beregne den normale værdi for en anden eksporterende producent, der indgår i stikprøven. Sagsøgerne har til støtte for deres argument påberåbt sig en analogi til grundforordningens artikel 9, stk. 6, der, selv om den ikke finder anvendelse på den foreliggende sag, gør det muligt at udlede, at der findes et generelt princip.

167 Kommissionen har, støttet af Kuraray og Sekisui, anfægtet sagsøgernes argumenter.

168 De relevante bestemmelser i grundforordningens artikel 18 om »[m]anglende samarbejde« er affattet således:

»1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

[...]

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende den normale værdi, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, skal disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre uafhængige kilder, der måtte være tilgængelige, såsom offentliggjorte prislister, officielle importstatistikker og toldindberetninger, og på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre berørte parter som led i undersøgelsen.

[...]

6. Er en berørt part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat af undersøgelsen, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.«

169 Kommissionen fastslog i den anfægtede forordning, at Sinopec Ningxia ikke havde fremsendt alle de oplysninger, der var nødvendige ved beregningen af den normale værdi af selskabets varer. Den anvendte således grundforordningens artikel 18, stk. 1, til beregning af denne normale værdi. Med henblik herpå har Kommissionen anvendt den normale værdi for andre eksporterende producenter, som den til dels havde beregnet i medfør af samme bestemmelse.

170 Eftersom sagsøgerne tilsvarende har nævnt grundforordningens artikel 9, stk. 6, skal det påpeges, at denne bestemmer følgende:

»6. Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 17, må antidumpingtold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 17, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fastsat for parterne i stikprøven, uanset om den normale værdi for sådanne parter fastsættes på grundlag af artikel 2, stk. 1-6, eller artikel 2, stk. 7, litra a).

Med henblik på dette stykke ser Kommissionen bort fra enhver nulmargen eller minimalmargen samt margener, der fastsættes under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 18.«

171 Det skal anføres, at bestemmelserne i grundforordningens artikel 9, stk. 6, fastsætter de regler, der finder anvendelse på eksporterende producenter, der ville have indgået i den stikprøve, som Kommissionen udtog i henhold til denne forordnings artikel 17, men som i sidste ende ikke blev medtaget i denne. Disse bestemmelser har således til formål at beskytte disse eksporterende producenter, der ikke har kunnet samarbejde med Kommissionen, navnlig mod, at de eksporterende producenter, der udgør denne stikprøve, ikke er rede til fuldt ud at samarbejde. Situationen for de stikprøveudtagne eksporterende producenter er imidlertid så forskellig fra situationen for de eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven, at enhver analogi er utænkelig. Disse bestemmelser gør det derfor ikke muligt at fastslå, at der findes et generelt princip, der er til hinder for, at Kommissionen som foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18 kan anvende oplysninger, som den har indhentet via en første anvendelse af denne artikel.

172 Det er i øvrigt med urette, at Wegochem har gjort gældende, at sagsøgernes hypotese støttes af rapporten fra WTO's appelorgan i tvisten »United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan« vedtaget af WTO's tvistbilæggelsesorgan den 23. august 2001 (WT/DS 184/AB/R). Det fremgår således af punkt 123 i denne rapport, at antidumpingaftalens artikel 9.4, der ligesom grundforordningens artikel 9, stk. 6, vedrører fastsættelse af den antidumpingtold, der finder anvendelse på de eksporterende producenter, der ikke indgår i den stikprøve, som den kompetente myndighed har udtaget, »søger at forhindre, at eksportører, som er ikke er blevet anmodet om at samarbejde under undersøgelsen, lider skade som følge af manglende eller utilstrækkelige oplysninger fra de eksportører, der indgår i undersøgelsen«. Denne rapport støtter langt fra sagsøgernes hypotese og bekræfter, at målet med disse bestemmelser er det mål, der er nævnt i præmis 171.

173 Eftersom sagsøgerne udgjorde en del af den stikprøve, som Kommissionen havde udtaget i den foreliggende sag, havde de mulighed for at samarbejde med Kommissionen for på denne måde at undgå, at den beregnede den normale værdi for Sinopec Ningxia på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18. Uanset årsagerne til, at sagsøgerne ikke har haft mulighed for at give Kommissionen alle de oplysninger, som den havde anmodet om, er deres situation sammenlignelig med situationen for de eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven.

174 Det første klagepunkt, som sagsøgerne har fremført til støtte for det tredje anbringende, skal derfor forkastes.

Det andet klagepunkt

- 175 Sagsøgerne har, støttet af Wegochem, fremhævet, at Kommissionen i den anfægtede forordning med hensyn til Sinopec Ningxia har fastsat den normale værdi for hver enkelt varetype, som selskabet har solgt, på grundlag af den højere normale værdi for den samme varetype, som den havde beregnet for de andre eksporterende producenter, i stedet for at anvende verificerede oplysninger om Sinopec Chongqing. Forskellene mellem de produktionsprocesser, som Sinopec Chongqing har anvendt, og de produktionsprocesser, som Sinopec Ningxia har anvendt, er ikke relevante, hvilket bekræftes af den omstændighed, at Kurarays produktionsproces er forskellig fra de kinesiske eksporterende producenters produktionsprocesser. Kommissionen har således anvendt upålidelige oplysninger, der ikke udgør de foreliggende faktiske oplysninger og ikke følger af en sammenlignende evaluering. Den har således anvendt en behandling af sagsøgerne, der har karakter af straf i strid med WTO-retten, henset ligeledes til den omstændighed, at de andre eksporterende producenters dumpingmargener er langt større end Sinopec Chongqings.
- 176 Sagsøgerne har desuden anfægtet Kommissionens hypotese i 333. betragtning til den anfægtede forordning, i henhold til hvilken der ikke var nogen tegn på, at den normale værdi for Sinopec Ningxia pr. varetype ville være lavere end den højeste normale værdi pr. varetype for de andre eksporterende producenter. Det fremgår således af oplysningerne i Kommissionens sagsakter, at den normale værdi, som den har beregnet for Sinopec Ningxia, er 50% højere end den normale værdi for Sinopec Chongqing, selv om Sinopec Chongqings eksportpris var højere end Sinopec Ningxias.
- 177 Wegochem har påpeget, at de manglende beviser, som Kommissionen har gjort gældende i 333. betragtning til den anfægtede forordning, ikke giver mening, eftersom de beviser, der ifølge Kommissionen var nødvendige for, at den i forbindelse med Sinopec Ningxia ikke skulle anvende den højeste normale værdi blandt de normale værdier for andre eksporterende producenter, netop var oplysninger, som Sinopec Ningxia ikke var i stand til at fremlægge, og hvis fravær resulterede i, at Kommissionen benyttede de foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18.
- 178 Kommissionen har, støttet af Kuraray og Sekisui, svaret, at den ikke tilsidesatte grundforordningens artikel 18, stk. 6, da den anvendte den højeste normale værdi blandt de andre eksporterende producenter som foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18 til at fastsætte den normale værdi pr. varetype solgt af Sinopec Ningxia. Den har ikke dermed straffet sagsøgerne. Kommissionen har præciseret, dels at den benyttede denne fremgangsmåde, fordi der ikke fandtes nogen tegn på, at den normale værdi for Sinopec Ningxia pr. varetype var lavere end den, som Kommissionen havde benyttet, dels at den ikke kunne anvende et gennemsnit af de normale værdier for de andre eksporterende producenter, eftersom den dermed ville skabe et incitament for disse eksporterende producenter til selektivt at afslå at samarbejde på alle de områder, hvor de vidste, at deres omkostninger var højere end gennemsnittet.
- 179 Kommissionen har desuden gjort gældende, at den foretog en sammenlignende evaluering af oplysningerne om de andre eksporterende producenter, der anvendte en produktionsproces svarende til Sinopec Ningxias, idet der i alle disse processer anvendes kul. Oplysningerne om Sinopec Chongqing var ikke egnede, eftersom der i dette selskabs produktionsproces anvendes olie. Kommissionen har således sammenlignet alle de oplysninger, som den var i besiddelse af, og

har ikke valgt de højeste normale værdier blandt de eksporterende producenter, hvis produktionsprocesser indebar anvendelse af kul. Disse normale værdier udgør de foreliggende faktiske oplysninger.

- 180 Kuraray har præciseret, at den omstændighed, at selskabets produktionsproces adskiller sig fra sagsøgernes produktionsprocesser, er irrelevant. Desuden har sagsøgerne ikke i tilstrækkelig grad udviklet deres argumenter angående dette spørgsmål, der således ikke kan antages til realitetsbehandling, eftersom de er i strid med artikel 76, litra d), i Rettens procesreglement.
- 181 For at forstå baggrunden for grundforordningens artikel 18 skal det anføres, at det påhviler Kommissionen i dens egenskab af undersøgelsesmyndighed at dokumentere forekomsten af dumping, af en skade og af en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og skaden. For så vidt som ingen af grundforordningens bestemmelser tillægger Kommissionen nogen beføjelse til at tvinge de berørte parter til at deltage i en undersøgelse eller fremlægge oplysninger, er den således afhængig af, at parterne frivilligt samarbejder og forsyner den med de nødvendige oplysninger. Det følger i denne sammenhæng af 27. betragtning til grundforordningen, at EU-lovgiver har fundet det »nødvendigt at fastsætte, at der for parter, der ikke samarbejder på tilfredsstillende måde, kan anvendes andre oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, samt at sådanne oplysninger kan være mindre gunstige for en sådan part, end hvis den pågældende havde været rede til at samarbejde«. Formålet med grundforordningens artikel 18 er således at gøre det muligt for Kommissionen at fortsætte undersøgelsen, selv hvis de berørte parter måtte nægte at samarbejde eller måtte samarbejde i utilstrækkelig grad. Eftersom de berørte parter har pligt til at samarbejde efter bedste evne, skal disse parter følgelig fremlægge alle de oplysninger, som de er i besiddelse af, og som EU-institutionerne anser for nødvendige for, at de kan træffe deres afgørelser (jf. analogt dom af 14.12.2017, EBMA mod Giant (Kina), C-61/16 P, EU:C:2017:968, præmis 54-56).
- 182 Desuden gennemfører grundforordningens artikel 18 i henhold til retspraksis antidumpingaftalens artikel 6.8 og bilag II til aftalen i EU-retten, og den skal så vidt muligt fortolkes i overensstemmelse med disse bestemmelser (jf. analogt dom af 22.5.2014, Guangdong Kito Ceramics m.fl. mod Rådet, T-633/11, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:271, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).
- 183 Antidumpingaftalens artikel 6.8 har følgende ordlyd:
- »I tilfælde, hvor en af de interesserede parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for en rimelig frist eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige og endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Ved anvendelsen af dette stykke overholdes bestemmelserne i bilag II.«
- 184 Bilag II har overskriften »De bedste, foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel [6.8]«, men indeholder ikke nogen definition af disse oplysninger.
- 185 Artikel 7 i bilag II, der i det væsentlige indeholder de samme bestemmelser som grundforordningens artikel 18, stk. 5 og 6, således som de er gengivet i præmis 168, bestemmer følgende:
- »Må myndighederne basere deres undersøgelsesresultater, herunder vedrørende den normale værdi, på oplysninger fra sekundære kilder, herunder oplysninger meddelt i anmodningen om indledning af undersøgelsen, bør de gøre dette med særlig forsigtighed. I sådanne tilfælde bør myndigheder, hvor

dette er praktisk muligt, kontrollere oplysninger på grundlag af andre uafhængige kilder, de[...] har adgang til, såsom offentliggjorte prislister, officielle importstatistikker og toldindberetninger, og på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre interesserede parter som led i undersøgelsen. Det er imidlertid klart, at hvis en interesseret part ikke er rede til at samarbejde, således at myndighederne ikke får adgang til relevante oplysninger, kan en sådan situation føre til et resultat, som er mindre gunstigt for den pågældende part, end hvis han havde samarbejdet med undersøgelsesmyndighederne.«

- 186 Det skal påpeges, at bilag II er »indarbejdet med henvisning i [antidumpingaftalens] artikel 6.8« (appelorganets rapport om tvisten »United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan« vedtaget af WTO's tvistbilæggelsesorgan den 23. august 2001 (WT/DS 184/AB/R, punkt 75)), og at dette bilags bestemmelser er bindende, til trods for at de ofte er formuleret som betingelser (tvistpanelet rapport »United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Steel Plate from India« vedtaget af WTO's tvistbilæggelsesorgan den 29.7.2002 (WT/DS 206/R, punkt 7.56)).
- 187 Det fremgår af tvistpanelets rapport om tvisten »Mexico – definitive anti-dumping measures on beef and rice« vedtaget af WTO's tvistbilæggelsesorgan den 20. december 2005 (WT/DS/295/R, punkt 7.238), at anvendelsen af foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i antidumpingaftalens artikel 6.8, ikke har til formål at straffe de parter, der ikke fremlægger de oplysninger, som den kompetente myndighed anmoder om. Tilsvarende overvejelser fremgår af tvistpanelets rapport om tvisten »China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled electrical steel from the United States« vedtaget af WTO's tvistbilæggelsesorgan den 16. november 2012 (WT/DS/414, punkt 7.391), hvori det understreges, at de foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i nævnte artikel ikke bør anvendes til at straffe manglende samarbejde. Det fremgår også af denne rapport, således som det præciseres i artikel 7 i bilag II, at manglende samarbejde kan resultere i en mindre gunstig situation, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.
- 188 Det skal dog også påpeges, at Unionens retsinstanser allerede har fastslået, at Kommissionen, når den baserer sine konklusioner på de foreliggende faktiske oplysninger i situationer, hvor de fremsendte oplysninger er mangelfulde, ikke er forpligtet til at forklare, hvorfor de anvendte foreliggende faktiske oplysninger var de mest pålidelige, eftersom en sådan forpligtelse hverken fremgår af grundforordningens artikel 18 eller af retspraksis (jf. i denne retning analogt dom af 19.3.2015, City Cycle Industries mod Rådet, T-413/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:164, præmis 132).
- 189 For det første følger det heraf, at Kommissionen, når den anvender de foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18, ikke har beføjelse til at straffe en eksporterende producent med den begrundelse, at vedkommende ikke har samarbejdet eller ikke har samarbejdet i tilstrækkelig grad. For det andet er det muligt, at den berørte part, selv når Kommissionen har overholdt dette princip, befinder sig i en mindre gunstig situation end den ville have gjort, hvis vedkommende havde samarbejdet fuldt ud. Denne sidstnævnte konstatering er i øvrigt i overensstemmelse med den klare ordlyd i grundforordningens artikel 18, stk. 6. For det tredje er Kommissionen under alle omstændigheder ikke forpligtet til at forklare, hvorfor de foreliggende faktiske oplysninger, som den har anvendt, var de mest pålidelige.

- 190 Det skal endvidere anføres, at selv om Kommissionen i henhold til fast retspraksis ikke har en ubegrænset skønsmargen inden for den fælles handelspolitik og ganske særligt med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, har Unionens institutioner et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske og politiske situationer, som de skal undersøge, således at domstolsprøvelsen af dette vide skøn skal begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (jf. dom af 12.5.2022, Kommissionen mod Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, præmis 58 og den deri nævnte retspraksis).
- 191 Rettens efterprøvelse af de beviser, som Unionens institutioner har lagt til grund for deres konstateringer, udgør endvidere ikke en ny vurdering af de faktiske omstændigheder, der træder i stedet for institutionernes. Denne kontrol griber ikke ind i de nævnte institutioners vide skønsmargen på det handelspolitiske område, men begrænser sig til at efterprøve, om disse elementer er af en sådan art, at de understøtter institutionernes konklusioner. Det tilkommer derfor Retten ikke blot at efterprøve den materielle nøjagtighed af de beviser, der påberåbes, deres troværdighed og sammenhæng, men ligeledes at kontrollere, om disse oplysninger omfatter alle de relevante oplysninger, som skal tages i betragtning for at kunne vurdere en kompleks situation, og om disse oplysninger taler til støtte for de konklusioner, der udledes heraf (jf. dom af 12.5.2022, Kommissionen mod Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, præmis 59 og den deri nævnte retspraksis).
- 192 I den foreliggende sag er det ubestridt, at Kommissionen, eftersom sagsøgerne, som det fremgår af 327.-333. betragtning til den anfægtede forordning, ikke har været i stand til at give den de oplysninger, som den fandt nødvendige, har fastsat den normale værdi for Sinopec Ningxia på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18. Med henblik herpå har den for hver varetype valgt den højeste normale værdi blandt de andre eksporterende producenter, som den havde fastsat i medfør af grundforordningens artikel 18, for så vidt angik internt producerede produktionsfaktorer såsom damp og elektricitet fremstillet direkte i den eksporterende producents produktionsanlæg, således som det fremgår af Kommissionens præciseringer som svar på et spørgsmål fra Retten. Kommissionen har ikke som foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18 anvendt de foreliggende faktiske oplysninger om Sinopec Chongqing med den begrundelse, at dette selskabs produktionsproces, der er baseret på olie, adskilte sig fra Sinopec Ningxis produktionsproces, der er baseret på kul ligesom de andre eksporterende producenters produktionsprocesser.
- 193 I lyset af det ovenstående må det konstateres, at Kommissionen, da den havde konstateret den faktiske omstændighed, der ikke er blevet anfægtet (jf. præmis 165), at sagsøgerne ikke var i stand til at give den de nødvendige oplysninger om Sinopec Ningxia, foretog en sammenligning af de oplysninger, som den var i besiddelse af. Det er således med urette, at sagsøgerne har kritiseret den for ikke at have foretaget en sammenlignende undersøgelse af de oplysninger, som den var i besiddelse af, også selv om det fremgår af den i præmis 188 nævnte retspraksis, at den ikke var forpligtet til at forklare, hvorfor de foreliggende faktiske oplysninger, som den havde anvendt, var de mest pålidelige.
- 194 Hvad angår det velbegrundede i det valg, som Kommissionen foretog, skal det anføres, at den under udøvelsen af sin vide skønsmargen uden at foretage en åbenbart urigtig bedømmelse kunne anse oplysningerne om Sinopec Chongqing for ikke at være de mest relevante oplysninger, eftersom Sinopec Ningxias produktionsproces havde flere lighedspunkter med andre eksporterende producenters produktionsprocesser end med Sinopec Chongqings

produktionsproces, idet dette selskab var det eneste, der anvendte olie som råmateriale og ikke kul. Som Kommissionen har understreget i 332. betragtning til den anfægtede forordning, er den normale værdi baseret på produktionsfaktorerne, herunder råmaterialer og anvendelsesgraden for dem.

195 Sagsøgernes øvrige argumenter ændrer ikke ved denne konklusion.

196 For det første har de gjort gældende, at Sinopec Chongqing og Sinopec Ningxia udgør en del af den samme koncern, at de to selskaber foretager salg til EU via det samme forbundne selskab Sinopec Central-China, og at alle disse selskaber anvender en ensartet prisfastsættelse både på det kinesiske marked og på EU- markedet. Sagsøgerne har også henvist til deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, hvori de havde gjort gældende, at disse oplysninger ikke blev berørt af den omstændighed, at Sinopec Chongqings produktionsproces var forskellig fra Sinopec Ningxias produktionsproces.

197 Det skal imidlertid først og fremmest anføres, at de priser, som selskaberne anvender i Kina, ikke er relevante i forbindelse med beregning af den normale værdi som i den foreliggende sag. Dernæst er beregningen af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, uafhængig af eksportprisen. Endelig er det ikke åbenbart urigtigt at anse produktionsprocessen for at have indvirkning på fastsættelsen af den normale værdi i henhold til denne bestemmelse.

198 For det andet har sagsøgerne, støttet af Wegochem, gjort gældende, at de normale værdier for andre eksporterende producenter ikke kan være de mest pålidelige foreliggende faktiske oplysninger, eftersom disse normale værdier delvist er blevet fastsat på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18.

199 Det skal imidlertid anføres, at Kommissionen var nødt til at anvende de foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18, eftersom sagsøgerne ikke var i stand til at fremsende de nødvendige oplysninger til den, så den kunne beregne den normale værdi for Sinopec Ningxia på grundlag af oplysninger om dette selskab. Med henblik herpå skulle den afgøre, hvilke oplysninger der var de mest relevante blandt oplysningerne om Sinopec Chongqing og oplysningerne om de øvrige eksporterende producenter. Selv om disse oplysninger til dels var blevet fastsat på grundlag af grundforordningens artikel 18, vedrørte oplysningerne om Sinopec Chongqing et selskab, hvis produktionsproces var mere forskellig fra Sinopec Ningxias produktionsproces end de andre eksporterende producenters produktionsprocesser.

200 Det må i den foreliggende sag konstateres, at Kommissionen under udøvelsen af sin vide skønsmagt kunne basere sig på graden af overensstemmelse mellem de produktionsprocesser, som de eksporterende producenter anvender, til at udvælge de mest relevante foreliggende faktiske oplysninger. Det skal i denne henseende anføres, at Retten ved dom af dags dato i sagen Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material mod Kommissionen (T-763/20), der vedrørte et søgsmål til prøvelse af den anfægtede forordning anlagt af en eksporterende producent, hvis oplysninger er blevet anvendt som foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18 i forhold til Sinopec Ningxia, forkastede denne eksporterende producents anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18. Som det blev konstateret i præmis 170-174, findes der i modsætning til det, som sagsøgerne har anført, ikke noget generelt princip, der er til hinder for en dobbelt anvendelse af denne artikel.

201 Kommissionen foretog følgelig ikke et åbenbart urigtigt skøn, da den valgte at anvende andre eksporterende producenters oplysninger i stedet for Sinopec Chongqings.

- 202 For det tredje har sagsøgerne påberåbt sig præmis 27 i dom af 30. april 2013, Alumina mod Rådet (T-304/11, EU:T:2013:224). Det fremgår af denne dom, at når den normale værdi ikke kan fastsættes på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 1, men fastsættes i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6, har beregningen i øvrigt til formål at fastslå en normal værdi, der ligger så tæt som muligt på salgsprisen for en vare, således som den ville være, dersom den pågældende vare blev solgt i oprindelses- eller eksportlandet i normal handel
- 203 Kommissionen overskred dog ikke sin vide skønsmagt, da den fandt, at den omstændighed, at den baserer sig på oplysninger om et selskab, der anvender en anden produktionsproces end den, der anvendes af det selskab, for hvilket den normale værdi skal fastsættes, ikke er vejen til at forfølge det mål, der er fastsat i den i præmis 202 nævnte retspraksis, bedst muligt.
- 204 For det fjerde har sagsøgerne baseret sig på præmis 121 og 137 i dom af 3. maj 2018, Distillerie Bonollo m.fl. mod Rådet (T-431/12, EU:T:2018:251), til støtte for deres argumenter om, at forskellene i produktionsprocesserne ikke er relevante.
- 205 I dom af 3. maj 2018, Distillerie Bonollo m.fl. mod Rådet (T-431/12, EU:T:2018:251), anførte Retten, at det pågældende produkt havde de samme egenskaber og de samme grundlæggende anvendelsesformål, uanset den anvendte produktionsproces, blandt de to, der var relevante. Den drog heraf den konklusion, at det ikke var i strid med grundforordningens artikel 2 at sammenligne den normale værdi beregnet på grundlag af oplysninger om en af produktionsprocesserne med den beregnede eksportpris på grundlag af oplysninger om den anden produktionsproces.
- 206 I den foreliggende sag vedrører dette anbringende ikke sammenligningen af den normale værdi og eksportprisen, men sammenligningen af de forskellige oplysninger, som Kommissionen kunne anvende som foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18 til fastsættelse af den normale værdi for Sinopec Ningxia, som resulterede i, at Kommissionen var forpligtet til at vælge de mest relevante oplysninger.
- 207 Det følger heraf, at det ikke på grundlag af den af sagsøgerne påberåbte retspraksis kan udledes, at Kommissionen foretog et åbenbart urigtigt skøn ved at nægte at basere sig på oplysningerne om Sinopec Chongqing på grund af forskellene mellem dette selskabs produktionsproces og Sinopec Ningxias produktionsproces.
- 208 For det femte har sagsøgerne gjort gældende, at der i WTO-retten findes et generelt princip om, at der skal anvendes oplysninger, der ligger så tæt som muligt på den berørte eksporterende producent.
- 209 Sagsøgerne har baseret eksistensen af dette angivelige generelle princip på punkt 6.34 i appelorganets rapport om tvisten »Den Europæiske Unions antidumpingforanstaltninger over for biodiesel fra Argentina«, vedtaget af WTO's tvistbilæggelsesorgan den 26. oktober 2016 (WT/DS 473/AB/R), hvilket punkt vedrører fortolkningen af antidumpingaftalens artikel 2.2.2, der vedrører SAG-omkostningerne og de eksporterende producenters fortjeneste. Sagsøgerne kan imidlertid ikke begrunde, hvorfor det skulle være muligt at anlægge en fortolkning af antidumpingaftalens artikel 6.8, der svarer til grundforordningens artikel 18, eftersom en tilsidesættelse af denne bestemmelse er blevet gjort gældende i dette anbringende.

- 210 For det sjette har sagsøgerne gjort gældende, at eftersom Kommissionen i forbindelse med analysen af prisunderbuddet ikke har tillagt forskellene mellem Kurarays produktionsproces og deres produktionsprocesser betydning, havde den ikke ret til at anse oplysningerne om den normale værdi for Sinopec Chongqing for ikke at være de foreliggende faktiske oplysninger med den begrundelse, at dette selskabs produktionsproces var forskellig fra Sinopec Ningxias produktionsproces. Det skal dog anføres, at analysen af prisunderbuddet ikke er relevant for evalueringen af den normale værdi. Derfor skal dette argument forkastes som ugrundet, uden at det er fornødent at tage stilling til formaliteten, som Kuraray har anfægtet (jf. præmis 180).
- 211 Eftersom det er blevet bestridt, at Kommissionen havde ret til at se bort fra oplysningerne om Sinopec Chongqing som relevante oplysninger, og at den kunne anvende disse oplysninger om de andre eksporterende producenter, skal Kommissionens valg, der bestod i for hver varetype produceret af Sinopec Ningxia at vælge den højeste normale værdi for de andre eksporterende producenter, undersøges.
- 212 Selv om Kommissionen ved at vælge den højeste normale værdi nødvendigvis foretog en sammenligning af de andre eksporterende producenters normale værdier, skal det kontrolleres, om den dermed, som sagsøgerne har anført, har straffet dem for deres manglende samarbejdsvilje i strid med de principper, der er opstillet i præmis 187.
- 213 For det første fremgår det i denne henseende af retspraksis, at en formodning, selv om den er vanskelig at afkræfte, holdes inden for rimelige grænser, når den står i rimeligt forhold til det forfulgte mål, når der er mulighed for at føre modbevis, og retten til forsvar er sikret (jf. dom af 18.7.2013, Schindler Holding m.fl. mod Kommissionen, C-501/11 P, EU:C:2013:522, præmis 107 og den deri nævnte retspraksis).
- 214 Dels fremgår det af grundforordningens artikel 18, at EU-lovgiver ikke har ønsket at indføre en lovsformodning, der gør det muligt direkte af de berørte parter manglende samarbejdsvilje at udlede, at den normale værdi pr. varetype ikke er lavere end den højeste af de normale værdier for de andre eksporterende producenter, der har udvist samarbejdsvilje, og som følgelig fritager EU-institutionerne fra ethvert krav om bevisførelse. Henset til muligheden for at drage endog definitive konklusioner på grundlag af foreliggende faktiske oplysninger og for at behandle den part, der ikke samarbejder, eller som kun samarbejder delvist, mindre gunstigt, end hvis denne havde samarbejdet, er det lige så indlysende, at EU-institutionerne har ret til på grundlag af en række samstemmende indicier at vælge de mest relevante af de foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i grundforordningens artikel 18. Enhver anden løsning vil kunne forringe indvirkningen af Unionens handelsbeskyttelsesforhandlinger, hver gang EU-institutionerne står over for manglende samarbejdsvilje i forbindelse med bestemmelsen af den normale værdi (jf. i denne retning og analogt dom af 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 36 og 37).
- 215 I den foreliggende sag fastslog Kommissionen i 329. betragtning til den anfægtede forordning hovedsageligt, at den normale værdi for Sinopec Ningxia, på grund af de store og alvorlige mangler i opgivelsen af produktionsomkostningerne, var blevet beregnet på grundlag af oplysninger fra de andre eksporterende producenter, der har samarbejdet. Den tilføjede, at den havde anvendt den højeste fastsatte normale værdi for de andre eksporterende producenter, der har samarbejdet.

- 216 I 333. betragtning til den anfægtede forordning har Kommissionen efter at have besvaret påstande fremsat af en eksporterende producent, der indgik i stikprøven, og en producerende bruger fra EU til prøvelse af den metode, som Sinopec Ningxia havde anvendt, anført, at »[e]ftersom Kommissionen ikke [havde været] i stand til at kontrollere og derfor anvende de oplysninger, der blev fremlagt af Sinopec Ningxia, til beregningen af virksomhedens normale værdi, er der ingen tegn på, at Sinopec Ningxias normale værdi pr. varetype ville [have været] lavere end den højeste normale værdi pr. varetype for de andre samarbejdsvillige producenter, der anvend[te] lignende råmaterialer«.
- 217 I retsmødet har Kommissionen i denne henseende i øvrigt erkendt, at den i 333. betragtning til den anfægtede forordning havde anvendt en formodning for, at den normale værdi pr. varetype for Sinopec Ningxia ikke var lavere end den højeste normale værdi pr. varetype for de andre eksporterende producenter.
- 218 Det skal således anføres, at Kommissionen i 329. og 333. betragtning til den anfægtede forordning, efter at have konstateret, at sagsøgerne ikke var samarbejdsvillige, havde anvendt en formodning for, at den normale værdi pr. varetype for Sinopec Ningxia ikke var lavere end den højeste normale værdi pr. varetype for de andre eksporterende producenter.
- 219 Desuden har Kommissionen specifikt adspurgt i retsmødet, om sagsakterne indeholdt oplysninger, der gjorde det muligt at begrunde den systematiske anvendelse på Sinopec Ningxia af den højeste normale værdi blandt de andre eksporterende producenter, svaret, at den oplysning i sagsakterne, som den havde baseret sig på, var sagsøgernes manglende samarbejdsvilje.
- 220 Det må således konstateres, at Kommissionen ved at anvende ovennævnte formodning har begået en retlig fejl. Ifølge Kommissionens ræsonnement skulle sagsøgerne med henblik på at afkræfte den i præmis 218 nævnte formodning have sendt Kommissionen oplysninger, idet den manglende fremlæggelse af disse netop er den faktor, der gav anledning til Kommissionens anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger som omhandlet i artikel 18.
- 221 På baggrund af alle de ovenstående betragtninger skal dette anbringende tages til følge for så vidt angår den omstændighed, at Kommissionen har beregnet den normale værdi for Sinopec Ningxia ved for hver varetype at vælge den højeste normale værdi blandt de andre eksporterende producenter, mens det forkastes i øvrigt.

Det fjerde anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, ved konstateringen af et prisunderbud og tilsidesættelse af samme forordnings artikel 3, stk. 6

- 222 Det fjerde anbringende består af tre led om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3. Nærmere bestemt vedrører det første led fraværet af en segmentopdelt prisunderbudsanalyse, det andet led vedrører den manglende justering, der gør det muligt at tage hensyn til kvalitetsforskellen mellem importerede PVA og PVA fremstillet i EU, mens det tredje led vedrører den manglende konstatering af et prisunderbud for den berørte vare som helhed. Sagsøgerne har også gjort en tilsvarende tilsidesættelse af denne forordnings artikel 3, stk. 6, gældende.
- 223 Eftersom Kommissionen ud over at anfægte rigtigheden af dette anbringende har gjort gældende, at det er uvirksomt, skal dette spørgsmål behandles først.

Spørgsmålet om, hvorvidt det fjerde anbringende er virksomt

- 224 Det er fast retspraksis, at et anbringende i et annulationssøgsmål, som ikke kan medføre den annullation, som sagsøgeren har nedlagt påstand om, selv hvis det bygger på et rigtigt grundlag, skal forkastes som irrelevant (kendelse af 26.2.2013, Castiglioni mod Kommissionen, T-591/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:94, præmis 45, og dom af 15.1.2015, Frankrig mod Kommissionen, T-1/12, EU:T:2015:17, præmis 73; jf. i denne retning også dom af 21.9.2000, EFMA mod Rådet, C-46/98 P, EU:C:2000:474, præmis 38).
- 225 Kommissionen har gjort gældende, at den i den anfægtede forordning ud over at have analyseret prisunderbuddet for importen har konstateret et pristryk på PVA solgt af EU-erhvervsgrenen, som det fremgår af 460.-462., 473. og 490. betragtning til denne forordning. Sagsøgerne har ikke forklaret, hvorfor dens konstateringer vedrørende dette pristryk er utilstrækkelige til at understøtte konklusionen om, at den import, der var genstand for dumping, skadede EU-erhvervsgrenen. Det fjerde anbringende, hvormed sagsøgerne har anfægtet prisunderbudsanalysen i forbindelse med importen, er derfor uvirksomt.
- 226 Sagsøgerne har svaret, at simple udtalelser om pristrykket, der ikke er støttet på beviser, ikke gør det muligt at råde bod på de tilsidesættelser af grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, som de har gjort gældende med det foreliggende anbringende.
- 227 De relevante bestemmelser i grundforordningens artikel 3 er affattet således:
- »1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.
2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse af:
- a) omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Unionen, og
- b) denne indførsels følger virkninger for den pågældende erhvervsgren i Unionen.
3. Med hensyn til omfanget af dumpingimporten fastslås det, om der har været tale om en betydelig stigning i dumpingimporten enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Unionen. Hvad angår dumpingimportens virkning på priserne tages det i betragtning, om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Unionen, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.
- [...]
5. Undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den pågældende erhvervsgren i Unionen skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation [...]

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at dumpingimporten forvolder skade som defineret i denne forordning. Dette indebærer navnlig en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er årsag til de følgevirkninger for en erhvervsgren i Unionen, som er omhandlet i stk. 5, og at følgevirkningerne er væsentlige.»
- 228 Bestemmelserne i grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3, 5 og 6, har stor lighed med eller er endog identiske med bestemmelserne i antidumpingaftalens artikel 3.5. De principper, der er opstillet i præmis 20-22, finder således anvendelse.
- 229 Det fremgår af appelorganets rapport om tvisten »China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled electrical steel from the United States« vedtaget af WTO's tvistbilægelsesorgan den 16. november 2012 (WT/DS/414, punkt 137), at de relevante oplysninger ved analysen af væsentlige prisunderbud kan være forskellige fra de oplysninger, der er relevante ved undersøgelsen af væsentlige pristryk eller af en væsentlig forhindring af prisforhøjelser. Selv om de berørte importpriser ikke er blevet underbudt væsentligt i forhold til priserne på tilsvarende nationale varer, kan denne import følgelig alligevel have en indvirkning på pristykket eller på forhindringen af forhøjelser af hjemmemarkedspriserne.
- 230 Det fremgår også af tvistpanelets rapport om tvisten »Korea – Anti-Dumping Duties on Pneumatic Valves from Japan« vedtaget af WTO's tvistbilægelsesorgan den 30. september 2019 (WT/DS 504/R, punkt 7.299), at selv om eksistensen af et prisunderbud for importen ofte gøres gældende som et element, der giver anledning til at tro, at dumpingimport medfører et pristryk eller forhindrer forhøjelser af de priser, der anvendes af importlandets industri, kan den kompetente myndighed med rette anse dumpingimporten for at medføre prisnedsættelser eller forhindre prisforhøjelser, selv når der ikke findes et prisunderbud.
- 231 I den foreliggende sag er parterne enige om, at et prisstop i forbindelse med de priser, der anvendes af EU-erhvervsgrenen, kan indtræde, selv om der ikke findes et prisunderbud i forbindelse med importen.
- 232 Selv om konstateringerne i den anfægtede forordning vedrørende eksistensen af et prisstop i forbindelse med de priser, der anvendes af EU-erhvervsgrenen, ifølge Kommissionen er uafhængige af konstateringerne vedrørende prisunderbuddet for importen, har sagsøgerne imidlertid gjort gældende, at dette prisstop er en konsekvens af prisunderbuddet.
- 233 Det bemærkes, at 490. betragtning til den anfægtede forordning har følgende ordlyd:
- »Analysen af skadesindikatorerne i [398.-478.] betragtning [...] viser, at EU-erhvervsgrenens økonomiske situation forværredes i den betragtede periode og faldt sammen med en stigning i dumpingimporten fra det pågældende land, og det konstateredes, at denne import underbød EU-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden og førte til et alvorligt pristryk, da EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at øge sine priser i takt med stigningen i produktionsomkostninger.«
- 234 Alene på grund af konjunktionen »og«, der i nogle sprogversioner af den anfægtede forordning findes mellem udtrykkene »underbød EU-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden« og »et alvorligt pristryk«, kan 490. betragtning til nævnte forordning fortolkes således, at en kraftig forøgelse af importen fra Kina har medført dels et prisunderbud, dels et prisstop, der er uafhængigt af prisunderbuddet.

- 235 Det skal dog afgøres, om den anfægtede forordning indeholder en analyse af forbindelsen mellem dette prisstop og forøgelsen af importen, der er baseret på andre elementer end dem, der vedrører prisunderbuddet.
- 236 Kommissionen har i denne henseende gjort 460.-462. og 473. betragtning til den anfægtede forordning gældende.
- 237 Det fremgår af 460.-462. og 473. betragtning til den anfægtede forordning, at Kommissionen har undersøgt udviklingen i EU-erhvervsgrenens salgspriser og har konstateret, at disse priser var steget med 14% i den pågældende periode, mens enhedsproduktionsomkostningerne var steget med 24% på grund af de højere omkostninger til det vigtigste anvendte råmateriale. Den har anført, at det pristryk, som den kinesiske import udøvede, havde forhindret EU-erhvervsgrenen i at hæve sine priser yderligere og kompensere for denne forhøjelse.
- 238 Det følger heraf, at 460.-462. og 473. betragtning til den anfægtede forordning ikke kan fortolkes således, at EU-erhvervsgrenens prisstop følger af andre faktorer end prisunderbuddet for importen. Grunden til, at denne erhvervsgren til trods for den kraftige stigning i enhedsproduktionsomkostningerne ikke har hævet sine priser tilsvarende, skal findes i det pristryk, som dumpingimporten udøver. Dette tryk skyldes den omstændighed, at de priser, der anvendes af de kinesiske eksporterende producenter, er lavere end EU-erhvervsgrenens priser, hvilket svarer til, at der findes et prisunderbud for importen.
- 239 Desuden har Kommissionen med urette gjort præmis 95-99 i dom af 14. september 2022, Methanol Holdings (Trinidad) mod Kommissionen (T-744/19, under appel, EU:T:2022:558), og præmis 257-261 i dom af 14. september 2022, Nevinnomysskiy Azot og NAK »Azot« mod Kommissionen (T-865/19, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2022:559), gældende. Hvad angår således den første af disse domme vedrørte de spørgsmål, der behandles i de præmisser, som Kommissionen har baseret sig på, formaliteten af et klagepunkt, der var blevet fremført i replikken, mens det fjerde anbringende i den foreliggende sag var blevet fremsat i stævningen. I øvrigt har Retten i disse to domme i de præmisser, der følger umiddelbart efter de præmisser, som Kommissionen har støttet sig på, påpeget, at der fandtes en forbindelse mellem på den ene side prisunderbuddet og på den anden side prisnedsættelsen og prisstoppet. Retten har således ikke tillagt prisnedsættelsen og prisstoppet nogen selvstændig værdi i konstateringen af, at EU-erhvervsgrenen har lidt skade.
- 240 I lyset af det ovenstående skal det i modsætning til det, Kommissionen har anført, konstateres, at det fjerde anbringende er virksomt, således at spørgsmålet om, hvorvidt anbringendet kan tages til følge, skal undersøges.

Spørgsmålet om, hvorvidt det fjerde anbringende kan tages til følge

– Det første led

- 241 Sagsøgerne har anført, at markedet for PVA i modsætning til det, Kommissionen har anført i den anfægtede forordning, er opdelt i to segmenter. Det første segment vedrører PVA af høj kvalitet, der er kendetegnet ved snævre intervaller for viskositet og hydrolyse, et lavt methanolindhold, et lavt askeindhold og mindre partikler. Priserne på PVA af denne kvalitet er højere. Det andet

segment vedrører PVA af lav kvalitet, der er kendetegnet ved bredere intervaller for viskositet og hydrolyse, et højt methanolindhold, et højt askeindhold og større partikler. Priserne på PVA af denne kvalitet er lavere.

- 242 Sagsøgerne har fremhævet, at selv om nogle erhvervsgrene, der anvender PVA af lav kvalitet, i teorien kan gå over til PVA af høj kvalitet, er en sådan ændring ubetydelig ud fra et økonomisk synspunkt. De erhvervsgrene, der anvender PVA af høj kvalitet, kan ikke erstatte disse med PVA af lav kvalitet.
- 243 På grund af de store prisforskelle mellem PVA, der tilhører henholdsvis det første segment og det andet segment på ovennævnte marked, er disse kvaliteter ikke direkte indbyrdes ombyttelige på efterspørgselssiden.
- 244 Ifølge sagsøgerne var Kommissionen, eftersom markedet for PVA er opdelt i de to ovennævnte segmenter, forpligtet til at tage hensyn til eksistensen af disse to segmenter i sin analyse af prisunderbuddet, navnlig i lyset af den omstændighed, at mange kinesiske producenter hovedsageligt fremstiller PVA, der henhører under segmentet med lav kvalitet, mens PVA, der fremstilles i EU, generelt henhører under segmentet med høj kvalitet.
- 245 Sagsøgerne har til støtte for deres argumenter bl.a. gjort rapporten fra appelorganet om tvisten »Kina – Antidumpingforanstaltninger over for visse højtydende sømløse rør af rustfrit stål »HP-SSST« med oprindelse i Japan«, vedtaget af WTO's tvistbilæggelsesorgan den 28. oktober 2015 (WT/DS 454/AB/R, punkt 5.181) (herefter »HP-SSST-rapporten«), gældende.
- 246 Efter afsigelsen af dom af 20. januar 2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2022:38), har sagsøgerne som svar på et skriftligt spørgsmål fra Retten præciseret deres argumenter i forhold til den lære, der kan drages af denne dom, hvormed Domstolen ophævede dom af 24. september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen (T-500/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:691), som de havde gjort gældende i deres indlæg. Ifølge sagsøgerne svarer den foreliggende sag til de tre særlige omstændigheder, der følger af nævnte dom afsagt af Domstolen, under hvilke Kommissionen ikke kan nøjes med at undersøge prisunderbuddet på grundlag af varekontrolnumrene, men er forpligtet til at foretage en analyse for hvert markedssegment. For det første består markedet for PVA således af to særskilte segmenter, for det andet er priserne på PVA meget forskellige i de to segmenter, for det tredje henhører salget af PVA fremstillet af EU-erhvervsgrenen hovedsageligt under segmentet bestående af PVA af høj kvalitet, mens importen fra Kina hovedsageligt henhører under segmentet bestående af PVA af ringere kvalitet.
- 247 Kommissionen har støttet af Kuraray og Sekisui anfægtet sagsøgernes argumenter.
- 248 De relevante bestemmelser i grundforordningens artikel 3 er gengivet i præmis 227.
- 249 Det fremgår af retspraksis, at beregningen af den pågældende imports prisunderbud foretages i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, med henblik på at konstatere, om EU-erhvervsgrenen har lidt et tab som følge af denne import, og den anvendes i vid udstrækning til at vurdere dette tab og fastsætte tabsmargenen, dvs. niveauet for at afhjælpe dette tab (jf. analogt dom af 10.4.2019, Jindal Saw og Jindal Saw Italia mod Kommissionen, T-301/16, EU:T:2019:234, præmis 176). Med henblik herpå råder Kommissionen over vide skønsmålinger (jf. dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).

- 250 Grundforordningen indeholder ingen definition af begrebet »prisunderbud« og foreskriver ikke nogen særlig metode til at beregne dette (dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 73; jf. også analogt dom af 10.4.2019, Jindal Saw og Jindal Saw Italia mod Kommissionen, T-301/16, EU:T:2019:234, præmis 175).
- 251 Det fremgår imidlertid af selve ordlyden af denne forordnings artikel 3, stk. 3, at den metode, der følges til at konstatere et eventuelt prisunderbud, som hovedregel skal anvendes i forhold til »samme vare« som omhandlet i den nævnte forordnings artikel 1, stk. 4, selv om denne vare kan bestå af forskellige varetyper, der henhører under flere markedssegmenter (jf. dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 74 og den deri nævnte retspraksis).
- 252 Følgelig pålægger grundforordningen i princippet ikke Kommissionen nogen forpligtelse til at foretage en analyse af, om der foreligger et prisunderbud på et andet niveau end det for den samme vare (dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 75).
- 253 Denne fortolkning bekræftes af punkt 5.180 i HP-SSST-rapporten, som sagsøgerne har gjort gældende, og hvorefter den kompetente myndighed, ikke i henhold til antidumpingaftalens artikel 3.2, er forpligtet til at godtgøre, at der foreligger et prisunderbud for hver enkelt af de varetyper, der er omfattet af undersøgelsen, eller for så vidt angår hele det vareudvalg, der udgør den samme nationale vare (dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 76).
- 254 Som det bekræftes af samme punkt 5.180 i HP-SSST-rapporten, er Kommissionen dog – eftersom denne institution i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, er forpligtet til at foretage en »objektiv undersøgelse« af dumpingimportens indvirkning på prisen på samme vare fra EU-erhvervsgrenen – forpligtet til i sin analyse af prisunderbuddet at tage hensyn til alt relevant positivt bevismateriale, herunder i givet fald dét, der angår de forskellige markedssegmenter for den pågældende vare (dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 77).
- 255 Det fremgår endvidere af retspraksis, at en analyse af prisunderbuddet på grundlag af en metode, der består i at foretage en sammenligning af de enkelte varekontrolnumre (herefter »metoden med varekontrolnumre«), gør det muligt i et vist omfang at tage hensyn til en eventuel segmentering af markedet for den pågældende vare (jf. i denne retning dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 106, 113 og 114).
- 256 For at sikre objektivitet i analysen af prisunderbuddet kan Kommissionen ikke desto mindre under visse omstændigheder være forpligtet til at foretage en sådan analyse i forhold til markedssegmenterne for det pågældende produkt, selv om de vide skønsebeføjelser, som denne institution råder over med henblik på bl.a. at afgøre, om der foreligger en skade (jf. præmis 249), i det mindste omfatter afgørelser angående valget af analysemetode samt oplysninger og beviser, der skal indhentes, fremgangsmåderne ved beregning af underbudsmargenen og fortolkningen og vurderingen af de indhentede oplysninger (jf. i denne retning dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 78).

- 257 En supplerende analyse af prisunderbuddet, som ud over anvendelsen af metoden med varekontrolnumre, består i at sammenligne priserne i hvert enkelt segment, kan være påkrævet for Kommissionen under visse ekstraordinære omstændigheder (jf. i denne retning dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 111).
- 258 Ekstraordinære omstændigheder består i en situation med en særligt udtalt segmentering af den omhandlede import, der omfatter betydelige prisvariationer mellem markedssegmenterne (herefter »den første betingelse«) og en stærk koncentration af hjemmemarkedssalget og dumpingimporten på særskilte segmenter (herefter »den anden betingelse«) (jf. i denne retning dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 79-81, 110, 111).
- 259 Sagsøgernes argumenter til støtte for dette led i det fjerde anbringende skal undersøges i lyset af disse betragtninger og betragtningerne om rækkevidden af domstolskontrollen findes i præmis 190 og 191.
- 260 Kommissionen har i den anfægtede forordning anført følgende:

»(60) De oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, viste også, at nogle af disse kvaliteter (som solgtes både af EU-erhvervsgrenen og de eksporterende producenter) har en lang række anvendelsesformål og generelt en lavere pris. Andre mere specialiserede kvaliteter, der er beregnet til anvendelse med snævre specifikationer [...], er i gennemsnit dyrere. Disse kvaliteter sælges også af EU-producenter og eksporterende producenter.

(61) Trods et stort antal kvaliteter konstaterede Kommissionen imidlertid, at der ikke var nogen definerede segmenter på PVA-markedet. Forskellige brugere kan vælge en række PVA-kvaliteter afhængigt af deres nødvendige tekniske specifikationer. For nogle brugere er askeindholdet det vigtigste element, for andre er det viskositeten, og nogle brugere kan stort set bruge en hvilken som helst kvalitetsgrad. Hver brugerindustri kan anvende en anden gruppe indbyrdes udskiftelige PVA-kvaliteter. Selv om visse brugere [...] er mere begrænsede med hensyn til antallet af kvaliteter, de kan anvende, overlapper deres udvalg af kvaliteter stadig i forhold til andre typer brugere, som kan købe en bredere vifte af kvaliteter.

(62) Af ovennævnte årsager konkluderede Kommissionen, at alle kvaliteter konkurrerer med hinanden, i hvert fald i et vist omfang, og en segmentanalyse var derfor ikke berettiget eller hensigtsmæssig i dette tilfælde. [...]

(64) Kommissionens analyse bekræftede, at de forskellige kvaliteter, som forklaret i [61.] betragtning [...], er indbyrdes udskiftelige, i det mindste op til en vis grad. Selv om det er korrekt, at visse brugere kun kan købe et begrænset antal kvaliteter til deres anvendelsesformål, vedrører disse kvaliteter ikke udelukkende én brugers aftagerindustri, men overlapper i forhold til de kvaliteter, der købes til andet anvendelsesformål i aftagerleddet. Undersøgelsen viste derudover, at de kinesiske eksporterende producenter leverer kvaliteter til alle fire primære anvendelsesformål for PVA, og at de konkurrerer fuldt ud med de kvaliteter, der sælges af EU-erhvervsgrenen.

[...]

(78) [...] [D]e forskellige PVA-kvaliteter [har] endvidere de samme grundlæggende egenskaber, og deres anvendelsesformål er i vidt omfang identiske og indbyrdes udskiftelige. Indholdet af aske eller methanol definerer ikke alene anvendelsesformålene eller prisen på den pågældende vare, da det er kombinationen med andre relevante egenskaber, såsom viskositet og hydrolyse, der definerer egenskaberne for kvaliteten, den mulige endelige anvendelse heraf og salgsprisen.

(79) De beviser, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, viste, at den gennemsnitlige prisforskel mellem PVA-kvaliteter med »lavt askeindhold« og med »standard askeindhold« er på ca. 10%. PVA-priserne kan dog variere op til 40% mellem PVA-kvaliteter med samme askeindhold. Desuden kan visse angiveligt billigere kvaliteter med et »standard askeindhold« være op til 27% dyrere end kvaliteter med »lavt askeindhold«. Det kan derfor ikke konkluderes – som påstået af de interesserede parter – at EU-markedet var opdelt i PVA af høj kvalitet (fremstillet af EU-erhvervsgrenen) og PVA af lav kvalitet (importeret fra Kina) på grundlag af indholdet af aske og methanol, eller, at denne påståede opdeling afspejles i priserne og produktionsomkostningerne. Tværtimod er flere kvaliteter, som angiveligt har »standard-specifikationer« [...] også i konkurrence med påståede »avancerede« kvaliteter af samme vare.«

- 261 Det følger heraf, at Kommissionen har udelukket forekomsten af såvel en særligt udtalt segmentering af PVA-markedet som af en kraftig koncentration af EU-erhvervsgrenens salg og af dumpingimporten i to særskilte segmenter.
- 262 Eftersom Kommissionen var forpligtet til at gennemføre en objektiv undersøgelse af prisunderbuddet (jf. præmis 254 og 256), skal det efterprøves, om dens konstateringer er tilstrækkeligt underbygget af de beviser i sagsakterne, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning, herunder de beviser, der ikke er udtrykkeligt nævnt i den anfægtede forordning (jf. præmis 152).
- 263 I den foreliggende sag har Retten anmodet Kommissionen om at præcisere de beviser, der har ligget til grund for dens udelukkelse både af, at der findes et segmenteret marked, og af, at importen og EU-erhvervsgrenens salg var koncentreret i særskilte segmenter.
- 264 Kommissionen har i denne henseende henvist til PVA-brugernes svar på den anmodning om oplysninger om deres køb af PVA via metoden med varekontrolnumre og de oplysninger, som Kuraray har fremsendt til den.
- 265 Hvad angår fraværet af en særlig udtalt segmentering har Kommissionen fremlagt et eksempel på sin anmodning om oplysninger, mens den ikke har fremlagt de modtagne svar, der betegnes som fortrolige. Den har ligeledes fremlagt et uddrag af Kurarays websted. Kommissionen har i retsmødet præciseret, at en tidligere version af dette uddrag fandtes i de sagsakter, der gav anledning til vedtagelsen af den anfægtede forordning, og dette blev ikke modsagt af sagsøgerne.
- 266 Det skal konstateres, at det fremgår af uddraget af Kurarays websted, at flere forskellige PVA-kvaliteter hovedsageligt anvendes i sektorer, der anses for at anvende PVA af høj kvalitet, såvel som i sektorer, der anses for at anvende PVA af lav kvalitet. Som Kommissionen har anført, anvender papir- og klæbemiddelindustrien flere PVA-kvaliteter, og det samme gælder sektoren for emulsionspolymerisation og fremstilling af polyvinylbutyral. Dette uddrag bekræfter folgelig, at der ikke findes en særlig udtalt segmentering af PVA-markedet.

- 267 Det skal endvidere anføres, at eftersom den første betingelse vedrører forekomsten af en særlig udtalt segmentering af den pågældende vare, er det i modsætning til det af sagsøgerne anførte ikke nødvendigt for opfyldelsen af denne betingelse, at alle brugerne kan købe alle PVA-kvaliteterne uden forskel, og at de dermed er fuldt indbyrdes udskiftelige.
- 268 Det skal derfor konstateres, at den første betingelse ikke er opfyldt i den foreliggende sag.
- 269 Uden at det er nødvendigt at tage stilling til den anden betingelse, kan det således fastslås, at Kommissionen ikke var forpligtet til at gennemføre en supplerende analyse af prisunderbuddet ud over den, der var baseret på metoden med varekontrolnumre.
- 270 Under alle omstændigheder skal der hvad angår den anden betingelse anføres følgende.
- 271 Sagsakterne i den foreliggende sag indeholder tre tabeller over de tre vigtigste eksporterende producenter i Kina, der har udvist samarbejdsvilje, herunder sagsøgerne, der fandtes i de sagsakter, der resulterede i vedtagelsen af den anfægtede forordning. Af disse tabeller fremgår de PVA-mængder fordelt på varekontrolnumre, der er blevet importeret i EU. Af fortrolighedshensyn fremgår omfanget af Kurarays salg fordelt på varekontrolnumre derimod ikke af disse tabeller. En undersøgelse af tallene i disse tabeller i deres reviderede versioner gør det muligt at fastslå, at importen som helhed omfatter otte forskellige varekontrolnumre, hvilket sagsøgerne ikke har anfægtet, og at mængderne vedrørende to af disse varekontrolnumre hver især svarer til ca. 29% af den samlede import fra disse eksporterende producenter, mens mængderne vedrørende de øvrige seks varekontrolnumre når op på procentsatser mellem 3,24% og 9,54%.
- 272 Importen kan følgelig ikke anses for at være meget koncentreret, således at det, selv uden oplysninger om Kurarays salg, må konstateres, at den anden betingelse ikke er opfyldt.
- 273 Eftersom betingelserne i den i præmis 258 nævnte retspraksis ikke er opfyldt, skal det konkluderes, at Kommissionen ikke var forpligtet til at gennemføre en supplerende prisunderbudsanalyse ud over den, der var baseret på metoden med varekontrolnumre.
- 274 Henset til ovenstående betragtninger bør det fjerde anbringendes første led forkastes.

– *Det andet led*

- 275 Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen ikke har påvist prisunderbuddet, eftersom den har foretaget en justering på 10% med henblik på at tage hensyn til den ringere kvalitet af PVA importeret fra Kina for så vidt angår askeindholdet i forhold til askeindholdet i varer fra EU, men havde nægtet at foretage andre justeringer, der afspejlede de øvrige kvalitative forskelle mellem disse former for PVA.
- 276 Kommissionen har, støttet af Sekisui, anfægtet sagsøgernes argumenter.
- 277 Det bemærkes, at de relevante betragtninger til den anfægtede forordning har følgende ordlyd:
- »(423) Prisunderbuddet for importen blev fastsat på grundlag af oplysninger fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i det pågældende land og oplysninger om EU-erhvervsgrenens hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden. [...]

- (424) Prissammenligningen blev foretaget for hver enkelt varetype for transaktioner i samme handelsled og fratrukket rabatter og nedslag. Om nødvendigt blev importprisen for den pågældende vare importeret fra Kina behørigt justeret ved sammenligning med den sammenlignelige varetype, der blev solgt af EU-erhvervsgrenen.
- (425) Hvad angår forskelle i visse egenskaber mellem den pågældende vare og samme vare [...] konkurrerer de varetyper, der importeres fra Kina, med de varetyper, der produceres og sælges af EU-erhvervsgrenen. Da askeindholdet i PVA, der fremstilles og sælges af de samarbejdsvillige eksporterende producenter, generelt var højere end askeindholdet i PVA, der fremstilles og sælges af EU-erhvervsgrenen, fandt Kommissionen, at det var berettiget at foretage en justering for at sikre en rimelig sammenligning mellem de kinesiske varetyper og EU-varetyperne på grundlag af varekontrolnumre. Kommissionen fastsatte justeringen på grundlag af den konstaterede forskel for import af PVA med højt og lavt askeindhold fra tredjelande på grundlag af brugernes oplysninger. Prisforskellen blev fastsat til 10%.
- (426) På dette grundlag blev der foretaget en justering på 10% af cif-prisen for PVA med et højt askeindhold, der blev solgt af de samarbejdsvillige eksporterende producenter.
- [...]
- (429) Da indholdet af methanol og emballering desuden har en ubetydelig indvirkning på priserne [...], konkluderede Kommissionen, at det af hensyn til underbuddet var hensigtsmæssigt at se bort fra disse egenskaber.«
- 278 Kommissionen har over for Retten præciseret, at varekontrolnumrene, som det fremgår af et spørgeskema, som den havde sendt til de kinesiske eksporterende producenter, var blevet fastsat på grundlag af fem kendetegn ved PVA, nemlig viskositet, hydrolysegrad, askeindhold, methanolindhold og emballage.
- 279 Det følger heraf, at Kommissionen fandt det nødvendigt at foretage en justering i opadgående retning på 10% af prisen på visse varetyper importeret fra Kina, der med hensyn til viskositet og hydrolysegrad svarede til varetyper produceret og solgt af EU-erhvervsgrenen, på grund af forskellene i askeindhold, der var højere i de førstnævnte varer end i de sidstnævnte. Den udelukkede derimod, at forskelle i methanolindhold og emballage berettigede andre justeringer.
- 280 Sagsøgerne har ikke bestridt det velbegrundede i den justering på 10%, som Kommissionen havde foretaget på grundlag af forskelle i askeindhold, men de har gjort gældende, at der var behov for andre justeringer.
- 281 De har imidlertid ikke fremlagt nogen beviselementer, der kan godtgøre, at Kommissionen foretog et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at forskelle i methanolindhold og emballage mellem sammenlignelige varetyper med hensyn til viskositet og hydrolysegrad ikke påvirkede deres priser væsentligt.
- 282 Følgelig skal det fjerde anbringendes andet led forkastes.

– *Det tredje led*

- 283 Sagsøgerne har anført, at det fremgår af 432. og 433. betragtning til den anfægtede forordning såvel som af de oplysninger, som de har kunnet få fra Kommissionen, og oplysninger fra de andre eksporterende producenter, at Kommissionen i sin analyse af prisunderbuddet har sammenlignet 100% af PVA-importen fra Kina med 82% af EU-erhvervsgrenens salg af PVA. Kommissionen har således konstateret, at der fandtes en overlapning på 82% mellem de varekontrolnumre, som EU-erhvervsgrenen sælger, og de varekontrolnumre, som de kinesiske eksporterende producenter sælger. Den har således udelukket 18% af EU-erhvervsgrenens salg fra sin analyse. Dermed har Kommissionen tilsidesat sin forpligtelse i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, til at konstatere prisunderbuddet for den berørte vare i sin helhed.
- 284 Sagsøgerne har bestridt, at den anfægtede forordning kan fortolkes således, at Kommissionen har sammenlignet 100% af EU-erhvervsgrenens salg med 82% af de kinesiske eksporterende producenters salg, og har med henblik herpå støttet sig på beregningerne af prisunderbuddet angående dem selv og de andre eksporterende producenter, der gør det muligt at konkludere, at 100% af importen er blevet sammenlignet med 82% af EU-erhvervsgrenens salg. Selv hvis denne fortolkning tages til følge, har Kommissionen ikke desto mindre under alle omstændigheder tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, eftersom den var forpligtet til at tage hensyn til 100% af importen.
- 285 Kommissionen har, støttet af Sekisui, anfægtet sagsøgernes argumenter.
- 286 Det bemærkes, at 432. og 433. betragtning til den anfægtede forordning er affattet som følger:
- »(432) Wacker og de kinesiske eksporterende producenter hævdede, at EU-erhvervsgrenen ikke solgte en mængde svarende til 18% af eksporten fra Kina, da der ikke fandtes sammenlignelige varekontrolnumre for denne mængde. Parterne henviste til dom [af 24. september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen (T-599/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:691)] til støtte for deres påstand om, at Kommissionens skadesanalyse kun var baseret på en begrænset mængde af EU-erhvervsgrenens salg og ikke på den samlede mængde af den samme vare.
- (433) For det første bemærkede Kommissionen, at denne dom er appelleret til Domstolen og derfor ikke kan anses for autoritativ. For det andet kræves det ikke i grundforordningen, at Kommissionen foretager en separat prisanalyse for hver varetype. Det retlige krav er snarere en fastlæggelse for samme vare. Selv om varekontrolnumre anvendes som udgangspunkt for en sådan vurdering, betyder det ikke, at forskellige varekontrolnumre ikke konkurrerer med hinanden. Den omstændighed, at visse varekontrolnumre i EU-erhvervsgrenen ikke blev sammenlignet med importen, betyder således ikke, at de ikke udsættes for pristryk fra dumpingimporten. Fastsættelsen af prisunderbud og målprisunderbud ved først at beregne margener pr. varekontrolnummer er nemlig kun et mellemled og et forberedende trin i denne påkrævede prissammenligning. Dette skridt er ikke retligt bindende, men udgør Kommissionens sædvanlige praksis. For det tredje er det i tilfælde, hvor der anvendes stikprøver, ikke overraskende, at der ikke er fuldstændig overensstemmelse mellem importen fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter og salget fra de stikprøveudtagne EU-producenter. Dette betyder ikke nødvendigvis, at der ikke er nogen import af visse typer, men at disse typer ikke blev eksporteret til Unionen af de stikprøveudtagne eksporterende producenter i undersøgelsesperioden. Endelig konkluderede Kommissionen, [...], at alle PVA-kvaliteter konkurrerede med

hinanden, i hvert fald i et vist omfang. Derfor udgør de 18% af eksporten fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter, som ikke sælges af EU-erhvervsgrenen, ikke en særskilt kategori af den pågældende vare, men konkurrerer fuldt ud med de øvrige kvaliteter, for hvilke der blev fundet en tilsvarende vare. Desuden omfattede de varekontrolnumre, der ikke sælges af EU-erhvervsgrenen, varettyper, der var egnede til anvendelse i sektorerne for klæbemidler, polymerisation og papir, og er dermed tilsvarende og i direkte konkurrence med andre varettyper, der fremstilles og sælges af EU-erhvervsgrenen til samme anvendelsesformål, også selv om de ikke anvendes til fastsættelsen af prisunderbud.«

- 287 Det skal påpeges, at Kommissionen i 432. og 433. betragtning til den anfægtede forordning sammenfattede et argument, som sagsøgerne havde fremsat på grundlag af dom af 24. september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen (T-500/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:691), inden den forkastede det.
- 288 Det skal anføres, at Retten i præmis 68-75 i dom af 24. september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen (T-500/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:691), i det væsentlige fastslog, at Kommissionen i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, ikke havde taget hensyn til alle relevante oplysninger i den konkrete sag, idet den under analysen af prisunderbuddet ikke havde taget højde for en vis mængde af den omhandlede vare, der var fremstillet af de stikprøveudtagne EU-producenter, nemlig 17 af de 66 varettyper, der udgjorde 8% af disse producenters salgsmængde, og som ikke var blevet eksporteret af de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter (jf. i denne retning dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 22).
- 289 Kommissionen har med henblik på forkastelse af sagsøgernes argument baseret på dom af 24. september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen (T-500/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:691), først i første punktum i 433. betragtning til den anfægtede forordning påpeget, at denne dom er blevet appelleret.
- 290 Dernæst forsvarede Kommissionen i andet og niende punktum i 433. betragtning til den anfægtede forordning det velbegrundede i den metode, som den havde anvendt i den anfægtede forordning i den sag, der gav anledning til dom af 24. september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen (T-599/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:691), samtidig med at den også fremsatte generelle betragtninger til analysen af prisunderbuddet baseret på metoden med varekontrolnumre. I denne sammenhæng har den anført, at »visse varekontrolnumre i EU-erhvervsgrenen ikke [var blevet] sammenlignet med importen«. Dette sætningsled kan således ikke fortolkes således, at Kommissionen har erkendt, at den i den foreliggende sag ikke har taget hensyn til visse varekontrolnumre produceret af EU-erhvervsgrenen.
- 291 Endelig har Kommissionen i 10. og 12. punktum i 433. betragtning til den anfægtede forordning undersøgt de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag. Det fremgår af disse punkttummer, dels at den for 18% af PVA eksporteret af de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter ikke har kunnet finde nogen tilsvarende varetype solgt af EU-erhvervsgrenen, dels at PVA solgt af EU-erhvervsgrenen også var i konkurrence med disse 18% PVA importeret fra Kina, eftersom alle former for PVA til en vis grad konkurrerede med hinanden.
- 292 Det følger heraf, dels at Kommissionen har forbundet hver varetype solgt af EU-erhvervsgrenen med en importeret varetype, dels at den for så vidt angår de importerede varettyper, der ikke svarede til varettyper, som denne erhvervsgren solgte, fandt, at der ikke desto mindre bestod et

konkurrenceforhold. Dermed fuldførte Kommissionen den analyse, der kræves i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, og som består i at undersøge »dumpingimportens« indvirkninger på EU-erhvervsgrenens priser (dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 161), og analyserede prisunderbuddet i dets helhed.

- 293 I modsætning til det af sagsøgerne anførte er denne fortolkning af 433. betragtning til den anfægtede forordning forenelig med Kommissionens forklaringer fremsat i forbindelse med den sag, der resulterede i vedtagelsen af den anfægtede forordning, i henhold til hvilken »overensstemmelsesprocenten mellem EU-erhvervsgrenen og de kinesiske eksporterende producenter er på 82%«. Selv om det fremgår af disse forklaringer, at man ikke har kunnet nå frem til en fuldstændig overensstemmelse, præciserer Kommissionens formulering således ikke, om det var EU-erhvervsgrenen eller de kinesiske eksporterende producenter, der solgte flest varetyper.
- 294 Desuden ændres denne fortolkning af 433. betragtning til den anfægtede forordning ikke af de tabeller, som sagsøgerne har fremlagt som bilag til replikken. Af disse tabeller fremgår således for hver af de stikprøveudtagne eksporterende producenter, herunder sagsøgerne, de varekontrolnumre, for hvilke der findes en overensstemmelse mellem de importerede varer og de af EU-erhvervsgrenen solgte varer. Selv om disse tabeller af fortrolighedshensyn ikke oplyser de mængder, som EU-erhvervsgrenen har solgt fordelt på varekontrolnumre, betyder dette ikke, at kun 82% af denne erhvervsgrens salg er blevet taget i betragtning, således som sagsøgerne har anført.
- 295 Det må derfor konstateres, at sagsøgernes argument om, at Kommissionen har analyseret prisunderbuddet uden at tage hensyn til hele EU-erhvervsgrenens salg af PVA, savner grundlag i de faktiske omstændigheder.
- 296 Selv hvis Kommissionen har udelukket visse varetyper, som EU-erhvervsgrenen har solgt, fra prisunderbudsanalysen, skal det under alle omstændigheder påpeges, at Domstolen ophævede dom af 24. september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen (T-500/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:691). Domstolen konkluderede, at Retten behæftede den appellerede dom med en retlig fejl, idet den fastslog, at Kommissionen ved den analyse af dumpingimportens indvirkninger på EU-erhvervsgrenens priser, der er fastsat i grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, og navnlig ved analysen af prisunderbuddet, under alle omstændigheder var forpligtet til at tage hensyn til alle de af denne erhvervsgren solgte varer, herunder de typer af den pågældende vare, som ikke er blevet eksporteret af de stikprøveudtagne eksporterende producenter (dom af 20.1.2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, præmis 159).
- 297 Sagsøgerne har således fremhævet, at det følger af præmis 138-140 i dom af 20. januar 2022, Kommissionen mod Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2022:38), at den første og den anden betingelse (jf. præmis 258) skal være opfyldt, for at denne forpligtelse påhviler Kommissionen. I modsætning til det af sagsøgerne anførte er dette imidlertid ikke tilfældet (jf. præmis 265 og 272).
- 298 Følgelig skal også det fjerde anbringendes tredje led forkastes.

299 Eftersom alle det fjerde anbringendes led om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, skal forkastes, har sagsøgerne med urette anført, at Kommissionen på grund af disse tilsidesættelser også har tilsidesat denne forordnings artikel 3, stk. 6 (jf. præmis 222).

300 I lyset af det ovenstående skal det fjerde anbringende forkastes i sin helhed.

Det femte anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar

301 Sagsøgerne har anført, at Kommissionen har tilsidesat deres ret til forsvar, eftersom den til trods for, at de har fremsat anmodninger, ikke har fremsendt oplysninger til dem om de mængder, som EU-erhvervsgrenen har solgt, og om dens salgspriser fordelt på varekontrolnumre og heller ikke om underbudsmargenerne og de vejledende priser fordelt på varekontrolnumre (herefter »de omtvistede data«). De har foreholdt Kommissionen, at den ikke har meddelt dem i det mindste værdisintervallerne for disse oplysninger. Ifølge sagsøgerne kan grundforordningens artikel 19, selv om den indeholder bestemmelser om fortrolig behandling af visse oplysninger, ikke føre til, at retten til forsvar mister sit grundlæggende indhold. De har påpeget, at det i grundforordningens artikel 19, stk. 2, kræves, at berørte parter, der gør oplysningers fortrolighed gældende, fremlægger ikke-fortrolige sammendrag af disse, eller at de i det mindste giver en begrundelse for, hvorfor det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag. Ifølge sagsøgerne er det uvæsentligt, om de angiveligt fortrolige oplysninger vedrører en enkelt EU-producent.

302 Sagsøgerne har præciseret, at de ikke er forpligtede til at påvise, at udfaldet af undersøgelsen ville have været et andet, men blot, at en sådan hypotese ikke er fuldstændig udelukket, for at dette anbringende er begrundet. Eftersom de ikke er i besiddelse af de omtvistede data, har de imidlertid ikke været i stand til at afgøre, om der ikke var konstateret nogen prisunderbud eller vejledende priser for visse varekontrolnumre, og heller ikke, hvilke varekontrolnumre der har udgjort størsteparten af EU-erhvervsgrenens salg. Disse oplysninger er således vigtige for, at de kan kontrollere nøjagtigheden af fastsættelsen af underbuddet, idet analysen heraf vil kunne nødvendiggøre en undersøgelse af de forskellige varekontrolnumres markedsandele, såvel som forekomsten af en skade, som importen har påført denne erhvervsgren.

303 Kommissionen har, støttet af Kuraray og Sekisui, anfægtet sagsøgernes argumenter.

304 De relevante bestemmelser i forbindelse med behandlingen af dette anbringende skal anføres.

305 Grundforordningens artikel 19 bestemmer:

»1. Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige (f.eks. fordi fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der afgiver oplysningerne, eller for den, fra hvem førstnævnte modtog oplysningerne), eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Berørte parter, som afgiver fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. Under sådanne særlige omstændigheder skal der afgives en erklæring med en begrundelse for, hvorfor det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag.

[...]

4. Denne artikel udelukker ikke, at Unionens myndigheder fremlægger generelle oplysninger, og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, eller at de fremlægger de beviser, som Unionens myndigheder har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan videregivelse tages der hensyn til de berørte parter berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Kommissionen og medlemsstaterne, herunder personer i deres tjeneste, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil.

[...]«

306 Grundforordningens artikel 20 er affattet således:

»1. Klagerne, importørerne og eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. [...]

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

[...]«

307 Grundforordningens artikel 6, stk. 7, har følgende ordlyd:

»7. [...] [K]lagere, importører og eksportører [...] kan på skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har indgivet, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Unionen eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 19, og at de anvendes som led i undersøgelsen.

[...]«

308 Med disse bestemmelser forfølger grundforordningen to mål, nemlig dels at give de interesserede parter mulighed for effektivt at forsvare deres interesser, dels at bevare fortroligheden af de oplysninger, der er blevet indhentet under undersøgelsen (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 96; jf. også i denne retning dom af 1.7.2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet, T-442/12, EU:T:2017:372, præmis 142 og den deri nævnte retspraksis).

- 309 Hvad angår det første mål, der er nævnt i præmis 308, bemærkes, at under enhver procedure, der iværksættes over for en person, og som kan munde ud i en bebyrdende retsakt, er overholdelse af retten til forsvar et grundlæggende EU-retligt princip, som skal sikres, selv om der ikke er fastsat nogen bestemmelser vedrørende proceduren. Dette princip er af afgørende betydning i procedurer vedrørende antidumping (jf. dom af 1.7.2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet, T-442/12, EU:T:2017:372, præmis 139 og den deri nævnte retspraksis).
- 310 I henhold til dette princip skal de berørte virksomheder have mulighed for under den administrative procedure effektivt at fremsætte deres bemærkninger vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder samt vedrørende de beviser, hvorpå Kommissionen støtter sin påstand om, at der foreligger dumping og en deraf følgende skade (jf. dom af 1.7.2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet, T-442/12, EU:T:2017:372, præmis 140 og den deri nævnte retspraksis).
- 311 Hvad angår det andet mål nævnt i præmis 308 skal det påpeges, at beskyttelse af forretningshemmeligheder er et generelt EU-retligt princip. Opretholdelsen af en ikke-fordrejet konkurrence udgør en vigtig samfundsinteresse, som kan begrunde en nægtelse af at videregive oplysninger, der er omfattet af forretningshemmeligheden (jf. i denne retning dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 165 og den deri nævnte retspraksis).
- 312 EU-institutionerne skal med henblik på at forene de to mål og for at overholde deres oplysningspligt udvise al mulig omhu for – for så vidt som det er foreneligt med forretningshemmeligheden – at meddele de berørte virksomheder de fornødne oplysninger til varetagelse af deres interesser, og de skal af egen drift vælge en passende måde at give oplysningerne på (jf. i denne retning dom af 1.6.2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet, T-442/12, EU:T:2017:372, præmis 141).
- 313 Behovet for at forene disse to mål følger også af den omstændighed, at grundforordningens artikel 19 ifølge retspraksis ikke blot har til formål at beskytte forretningshemmeligheden, men også retten til forsvar for de øvrige parter i antidumpingproceduren (jf. dom af 15.10.2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals mod Kommissionen, T-307/18, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:487, præmis 82 og den deri nævnte retspraksis).
- 314 Beskyttelsen af oplysninger, der er omfattet af forretningshemmeligheden, kræver ikke, at videregivelse af oplysninger, der er blevet anvendt i forbindelse med en antidumpingundersøgelse, til interesserede parter principielt udelukkes uanset omstændighederne. Navnlig bør den interesserede parts særlige situation i forhold til disse oplysninger vurderes, og særlig den stilling, som denne interesserede part indtager på det omhandlede marked i forhold til den person, der har fremlagt disse oplysninger (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 199; jf. også i denne retning dom af 1.6.2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet, T-442/12, EU:T:2017:372, præmis 159).
- 315 Det fremgår af retspraksis, at forpligtelsen til at respektere fortrolige oplysninger imidlertid ikke må betyde, at retten til forsvar mister sit grundlæggende indhold (jf. dom af 1.6.2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet, T-442/12, EU:T:2017:372, præmis 142 og den deri nævnte retspraksis).

- 316 I den foreliggende sag fremgår det af 435. betragtning til den anfægtede forordning og af en skrivelse af 8. juli 2020, som sagsøgerne havde sendt til Kommissionen, at sagsøgerne efter at have modtaget de endelige oplysninger havde anmodet om aktindsigt i de omtvistede data.
- 317 Ved e-mail af 13. juli 2020 oplyste Kuraray Kommissionen om, at selskabet modsatte sig videregivelse af de omtvistede data til sagsøgerne, herunder i form af værdiintervaller, der erstattede de nøjagtige oplysninger. Som Kommissionen har præciseret i retsmødet, udgjorde denne e-mail Kurarays svar på en e-mail, som Kommissionen havde sendt til selskabet efter at have modtaget sagsøgernes skrivelse af 8. juli 2020 nævnt i præmis 316. Kuraray har gjort gældende, at de omtvistede data ifølge deres natur er fortrolige som omhandlet i grundforordningens artikel 19, stk. 1, og har præciseret, at eftersom selskabet var den eneste producent i EU, der var omfattet af Kommissionens stikprøveudtagning, der solgte den pågældende vare til tredjeparter, ville videregivelse af supplerende oplysninger om beregningen af prisunderbuddet og de vejledende priser til dets konkurrenter have en meget negativ indvirkning på selskabet. En sådan videregivelse, der ville afsløre oplysninger om de PVA-mængder, der var solgt i løbet af undersøgelsesperioden, samt gennemsnitspriserne pr. varekontrolnummer, ville medføre en uoprettelig skade på selskabets handelstransaktioner i EU.
- 318 Desuden har Kuraray anført, at de oplysninger om prisunderbuddet og de vejledende priser, som allerede var blevet sendt til sagsøgerne, gjorde det muligt for dem at forstå, hvilken skade importen forårsagede på EU-erhvervsgrenen, og at udøve deres ret til forsvar. Selskabet har fremhævet, at der var blevet anvendt en antidumpingtold i samme størrelsesorden på hver enkelt eksporterende producents samlede eksport af den pågældende vare til EU uden sondring på grundlag af varekontrolnumre.
- 319 Ved e-mail af 14. juli 2020 oplyste Kommissionen sagsøgerne om, at den efter at have vurderet deres anmodning om aktindsigt i de omtvistede data havde besluttet at afslå den, eftersom disse oplysninger var fortrolige i henhold til grundforordningens artikel 19. Kommissionens begrundelse for afgørelsen er sammenfaldende med Kurarays begrundelse, der er gengivet i præmis 318.
- 320 I 436. betragtning til den anfægtede forordning har Kommissionen anført, at den i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19 ikke kunne afsløre de omtvistede data, eftersom offentliggørelsen af en sådan detaljeringsgrad vil gøre det muligt enten direkte eller med supplerende markedsoplysninger at rekonstruere fortrolige salgs- eller produktionsdata for de enkelte EU-producenter.
- 321 Det må konstateres, at Kommissionen i lyset af grundforordningens artikel 19, stk. 1 og 5, på grund af Kurarays indsigelse ikke havde bemyndigelse til at videregive de omtvistede data til sagsøgerne (jf. analogt dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 178, og af 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl. mod Kommissionen, T-254/18, under appel, EU:T:2021:278, præmis 477).
- 322 Når oplysningerne ikke kan meddeles, fordi de er af fortrolig karakter, forpligter grundforordningens artikel 19, stk. 2, de parter, hvorfra disse oplysninger stammer, til at fremlægge et ikke-fortroligt sammendrag af disse oplysninger, når dette er muligt (jf. i denne retning dom af 19.5.2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl. mod Kommissionen, T-254/18, under appel, EU:T:2021:278, point 483).

- 323 Det skal derfor efterprøves, om Kommissionen ved ikke at træffe foranstaltninger, der gjorde det muligt for sagsøgerne at få tilsendt de omtvistede data i form af ikke-fortrolige sammendrag som omhandlet i grundforordningens artikel 19, stk. 2, har tilsidesat deres ret til forsvar.
- 324 Med henblik herpå henvises der i henhold til de i præmis 20-22 opstillede principper til afgørelser truffet af WTO's tvistbilægelsesorgan vedrørende antidumpingaftalens artikel 6.5 og 6.5.1, der i det væsentlige svarer til grundforordningens artikel 19, stk. 1 og 2, og artikel 19, stk. 5, første punktum (jf. i denne retning analogt dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 103, 188 og 190).
- 325 Det fremgår af rapporten fra appelorganet om tvisten »European Communities – Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China (WT/DS397/R)« vedtaget af WTO's tvistbilægelsesorgan den 28. juli 2011 (WT/DS 397/AB/R, punkt 542-544) vedrørende oplysninger, der behandles som fortrolige i medfør af antidumpingaftalens artikel 6.5, at artikel 6.5.1 heri forpligter den kompetente myndighed til at kræve, at der fremlægges et ikke-fortroligt sammendrag af oplysningerne. Hvorvidt sammendraget er tilstrækkeligt, afhænger af de pågældende fortrolige oplysninger, men sammendraget skal sikre en rimelig forståelse af de ikke-videregivne fortrolige oplysningers egentlige indhold, således at de øvrige parter i undersøgelsen har mulighed for at svare og forsvare deres interesser. Antidumpingaftalens artikel 6.5.1 åbner mulighed for, at de fortrolige oplysninger under særlige omstændigheder ikke kan sammenfattes. Under disse særlige omstændigheder kan en part oplyse, at den ikke er i stand til at fremlægge et ikke-fortroligt sammendrag af fortrolige oplysninger, men den er dog forpligtet til at redegøre for grundene til, at der ikke kan fremlægges et sammendrag. Den kompetente myndighed skal omhyggeligt undersøge denne redegørelse med henblik på at afgøre, om særlige omstændigheder er blevet godtgjort, og om de anførte grunde på en hensigtsmæssig måde forklarer, hvorfor der under disse omstændigheder ikke kan fremsendes et sammendrag, der sikrer en rimelig forståelse af oplysningernes egentlige indhold. Der kan ikke fremsendes et ikke-fortroligt sammendrag, når der ikke kan anvendes nogen anden metode til fremlæggelse af oplysninger, der ikke afslører følsomme oplysninger eller sikrer en detaljeringsgrad, der er tilstrækkelig høj til at sikre en rimelig forståelse af de fremlagte oplysningers egentlige indhold.
- 326 Dels må det i den foreliggende sag fastslås, at Kuraray, da selskabet modsatte sig videregivelse af de omtvistede data, herunder i form af værdiintervaller, nægtede at leve op til forpligtelsen til at fremlægge ikke-fortrolige sammendrag af disse data, og at det i denne forbindelse har gjort gældende, at der forelå særlige omstændigheder, eftersom selskabet var den eneste EU-producent, hvis salg Kommissionen havde taget i betragtning i analysen af prisunderbuddet og de vejledende priser. Dels har Kommissionen undersøgt Kurarays argumenter og besluttet, at dets holdning var begrundet, også henset til den omstændighed, der i det væsentlige fremgår af 436. betragtning til den anfægtede forordning, at de kinesiske eksporterende producenter havde kunnet sammenholde de ønskede oplysninger med de markedsoplysninger, som de allerede var i besiddelse af.
- 327 Følgelig må det konstateres, at Kommissionen korrekt har fulgt de i de relevante bestemmelser nævnte trin ved afvejningen af de to mål, der er nævnt i præmis 308.
- 328 For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionens vurdering er korrekt, skal det anføres, at den i lyset af de omtvistede datas følsomhed og de særlige omstændigheder i den foreliggende sag ikke har begået en fejl ved at nægte at videregive disse.

- 329 Den omstændighed, at sagsøgerne, da de havde modtaget Kommissionens e-mail med afslag på deres anmodning om aktindsigt i de omtvistede data (jf. præmis 319), ikke indbragte dette spørgsmål for høringskonsulenten, selv om de kunne have gjort det i henhold til artikel 15 i afgørelse (EU) 2019/339 truffet af formanden for Europa-Kommissionen af 21. februar 2019 om høringskonsulentens funktion og beføjelser i visse handelsprocedurer (EUT 2019, L 60, s. 20), understøtter også opfattelsen af, at Kommissionen ikke har begået en fejl.
- 330 Det må konstateres, at sagsøgerne, eftersom de har undladt at indbringe spørgsmålet for høringskonsulenten, har accepteret den afvejning af de pågældende mål, som Kommissionen havde foretaget.
- 331 Under alle omstændigheder fremgår det af retspraksis, at selv om det ikke kan pålægges sagsøgeren at godtgøre, at Kommissionens afgørelse ville have været anderledes, hvis den pågældende formelle fejl ikke havde foreligget, men blot, at en sådan mulighed ikke helt kan udelukkes, da denne part bedre kunne have sikret sit forsvar, hvis denne uregelmæssighed ikke havde foreligget, forholder det sig ikke desto mindre således, at tilstedeværelsen af en uregelmæssighed i forbindelse med retten til forsvar kun kan medføre, at den omhandlede retsakt annulleres, for så vidt som det er muligt, at den administrative procedure som følge af denne uregelmæssighed ville have kunnet føre til et andet resultat, og dermed konkret har påvirket retten til forsvar (jf. dom af 5.5.2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals mod Kommissionen, C-718/20 P, EU:C:2022:362, præmis 49 og den deri nævnte retspraksis).
- 332 For det første har sagsøgerne i denne henseende anført, at den forvirring, der var opstået omkring den procentdel af de varer, som EU-erhvervsgrenen importerede og solgte, der var blevet undersøgt i forbindelse med analysen af prisunderbuddet (jf. det fjerde anbringendes tredje led), ikke ville være opstået, hvis de havde modtaget de omtvistede data. Det må imidlertid konstateres, at denne forvirring er uden betydning for, om der foreligger en mulighed for, at Kommissionens procedure kunne have givet et andet resultat. Under alle omstændigheder kunne sagsøgerne have anmodet Kommissionen om yderligere præciseringer, hvis de fandt dens forklaringer (jf. præmis 293) tvetydige.
- 333 For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at det under visse omstændigheder kan være hensigtsmæssigt at undersøge de forskellige berørte varetypers markedsandele med henblik på at sikre, at undersøgelsen af, om der er tale om et betydeligt prisunderbud for en tilsvarende vare, er objektiv. For at en part effektivt kan gøre gældende, at disse omstændigheder gør sig gældende, er det nødvendigt, at den er i besiddelse af oplysninger om disse markedsandele.
- 334 Eftersom det, som det fremgår af præmis 256-258, under visse omstændigheder er muligt, at analysen af prisunderbuddet skal foretages for de enkelte markedssegmenter, er det ikke umiddelbart fuldstændig udelukket, at sagsøgerne, hvis de havde været i besiddelse af ikke-fortrolige sammendrag af de omtvistede data, kunne have fremsat argumenter, der ville kunne have godtgjort, at omstændighederne i den foreliggende sag krævede, at en sådan analyse blev gennemført.
- 335 Som det fremgår af undersøgelsen af det fjerde anbringende, navnlig præmis 265-272, frembyder den foreliggende sag imidlertid ikke nogen omstændigheder, der forpligter Kommissionen til at gennemføre en analyse af prisunderbuddet fordelt på markedssegmenter. Det kan dermed udelukkes, at resultatet af proceduren kunne have været et andet, hvis sagsøgerne havde været i besiddelse af ovennævnte sammendrag.

336 Henset til alle de ovenstående betragtninger må det femte anbringende forkastes.

Konklusioner om sagens udfald

337 Behandlingen af de anbringender og led, som sagsøgerne har fremført, har vist, at den anfægtede forordning bør annulleres for så vidt angår sagsøgerne, idet Kommissionen ved beregningen af den antidumpingtold, der pålægges importen til EU af PVA fremstillet og solgt af sagsøgerne, har foretaget justeringer i nedadgående retning af eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra e), g), i) og k).

338 I øvrigt frifindes Kommissionen.

Sagsomkostninger

339 I henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen i det væsentlige har tabt sagen, pålægges det den at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgerne afholdte omkostninger i overensstemmelse med deres påstand herom.

340 I medfør af procesreglementets artikel 138, stk. 1, bærer medlemsstater og institutioner, der er indtrådt som intervenienter i en sag, deres egne omkostninger. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer derfor hver deres egne omkostninger.

341 I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 3, kan Retten træffe afgørelse om, at andre intervenienter end de i denne artikels stk. 1 og 2 nævnte skal bære deres egne omkostninger. I den foreliggende sag træffes der afgørelse om, at Wegochem, Kuraray og Sekisui bærer hver deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Niende Udvidede Afdeling):

- 1) **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1336 af 25. september 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse former for polyvinylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina ophæves for så vidt angår Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd, Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd og Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd, idet Europa-Kommissionen ved beregningen af den antidumpingtold, der pålægges importen til EU af polyvinylalkohol fremstillet og solgt af disse, har foretaget justeringer i nedadgående retning af eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 10, litra e), g), i) og k), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union.**
- 2) **I øvrigt frifindes Kommissionen.**
- 3) **Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., af Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. og af Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. afholdte omkostninger.**
- 4) **Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.**
- 5) **Wegochem Europe BV, Kuraray Europe GmbH et Sekisui Specialty Chemicals Europe SL bærer hver deres egne omkostninger.**

Truchot

Kanninen

Madise

Frendo

Perišin

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 21. februar 2024.

Underskrifter

Indhold

Sagens faktiske omstændigheder	3
Parternes påstande	6
Retlige bemærkninger	6
Det første anbringende om, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er uforenelig med de forpligtelser, der følger af WTO-retten	7
Det andet anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, og et åbenbart urigtigt skøn	11
Det første led	11
– Gældende regler	12
– Beviset	13
– De indicier, som Kommissionen har indsamlet	16
Det andet led	20
Det tredje led	24
– Det første klagepunkt	24
– Det andet klagepunkt	28
Det tredje anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 18, stk. 1 og 5, samt antidumpingaftalens artikel 6.8 og bilag II hertil	28
Det første klagepunkt	29
Det andet klagepunkt	31
Det fjerde anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, ved konstateringen af et prisunderbud og tilsidesættelse af samme forordnings artikel 3, stk. 6	38
Spørgsmålet om, hvorvidt det fjerde anbringende er virksomt	39
Spørgsmålet om, hvorvidt det fjerde anbringende kan tages til følge	41
– Det første led	41
– Det andet led	46
– Det tredje led	48
Det femte anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar	51
ECLI:EU:T:2024:113	59

Konklusioner om sagens udfald	57
Sagsomkostninger	57